

Popický zpravodaj

Popická „POBESEDA“ - str. 3

O zapomenutých čertících - str. 7

Popické dýňování - str. 9

Až budete číst „Popický zpravodaj“, již jen několik málo dní nás bude dělit od konce roku 2013. Konec roku je čas bilancování. I my se pokusíme ohlédnout za rokem 2013 z pohledu obce Popice.

Než se dostaneme k bilancování, musím Vám sdělit radostnou zprávu, která ukončila nekonečný příběh, který trval 6 let. Začátkem měsíce listopadu nám přišel ze Státního fondu životního prostředí dokument s názvem „Rozhodnutí o přidělení dotace“ na odkanalizování obcí Popice, Strachotín - II. etapa. Tímto dokumentem končí nekonečné martyrium a handrkování mezi obcemi a Státním fondem životního prostředí, který konečně rozhodl o dofinancování a dostavění kanalizace v obou obcích. V praxi to znamená, že v zimních měsících bude probíhat přebírka stavenišť a jednotlivé domácnosti bude navštěvovat Ing. Nejezchleba (projektant), který s občany bude řešit připojení na kanalizační řád. Zhotovitel, společnost OHL ŽS by měla začít se stavebními pracemi v průběhu měsíce března. Přesný harmonogram stavebních prací na jednotlivých ulicích bude ještě upřesněn. Vždy, nejméně týden až 14 dní před započítím prací, budou občané informováni o plánování stavebních prací na konkrétní ulici. Termín dokončení položení kanalizačního řádu je naplánován do konce listopadu 2014. Úprava inženýrských sítí včetně komunikací je v plánu v jarních měsících roku 2015. K úplnému předání stavby by mělo dojít nejpozději v půli května 2015. Tato akce bude vyžadovat od všech občanů obrovskou míru trpělivosti a tolerance. Věřím, že se nám to společnými silami podaří.

Druhou plánovanou akcí příštího roku bude výstavba sběrného dvora v lokalitě za hřbitovem. Stavební práce začnou v dubnu a skončí v květnu 2014.

V příštím roce má zastupitelstvo obce v plánu následující akce investičního charakteru:

- změna územního plánu č. 2
- druhá splátka za pořízení malotraktoru (350 000,- Kč)
- dokončení nákupu pozemků na skládce Stará Hora možné odkoupení vodovodního řádu na ulici Sklepní.

V plánu údržby a oprav figurují následující položky:

- rekonstrukce střechy na kulturním domě
- rekonstrukce sociálních zařízení v Mateřské škole
- rekonstrukce chodníku na ulici Nádražní
- oprava lávky k ulici U Hráze
- doplnění veřejného osvětlení na ulicích Široká, Nádražní, U Hráze
- výměna zbytku oken na Domu služeb (pošta).

Pokud finanční situace dovolí, možná se dostane i na rekonstrukci střechy na Základní škole.

Tolik k plánům na rok 2014 a nyní se v kostce pokusím o bilancování roku 2013:

Kulturní dům: 588 354,- Kč

- podsekání základů v kulturním domě - 258 917,- Kč
- elektroinstalace - 23 077,- Kč
- zednické práce - 33 990,- Kč
- dřevěné obložení (bar) + snížení stropů - 50 000,- Kč
- vymalování - 29 600,- Kč

- oprava parket + nový stupínek - 165 313,- Kč
- obkladačské práce - 14 457,- Kč
- stavební dozor - 13 000,- Kč

Základní škola: 4 001 010,- Kč

- výměna oken, zateplení, výměna topení - 3 159 406,- Kč (z toho poskytnutá dotace ve výši 2 254 262,- Kč)
 - snížení stropů, obložení - 93 885,- Kč
 - elektroinstalace - 21 746,- Kč
 - zábradlí, brána - 31 312,- Kč
 - malování - 84 500,- Kč
 - rekonstrukce sociálního zařízení - 475 261,- Kč
 - stavební dozor na rekonstrukci sociálního zařízení - 25 000,- Kč
 - stavební dozor na zateplení, výměna topení - 90 400,- Kč
 - znalecký posudek ohledně kvality prací - 19 500,- Kč.
- Na základě znaleckého posudku byla poskytnuta sleva na dílo ve výši 232 000,- Kč.

Projekční práce na projektu

„Sběrný dvůr v Popicích“ - 122 384,- Kč

Projekční práce, energetický audit, žádost o dotaci na projekt:

„Snížení energetické náročnosti v Mateřské škole“

-143 990,- Kč

Veřejné osvětlení na ulici Sklepní a obnova NN: 1 079 377,- Kč

Zpevněná plocha za kostelem: 164 238,- Kč

Zemní práce na vodovodním řádě za kostelem: 89 580,- Kč

Výměna oken v Mateřské škole: 112 222,- Kč

(dotace z JMK ve výši 34 000,- Kč)

Výměna dveří na Domu služeb: 43 192,- Kč

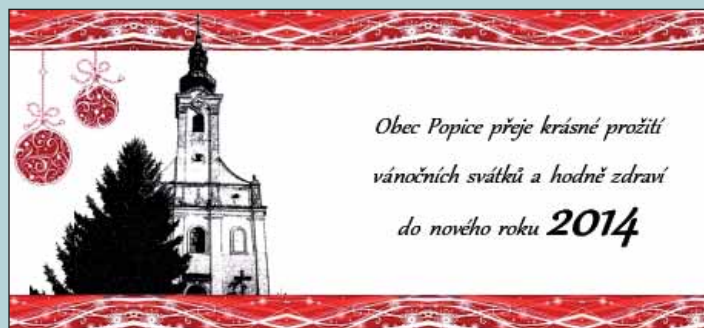
Úpravy nebezpečných cest: 38 192,- Kč

Pořízení nového malotraktoru včetně kartáče a vlečky: 410 100,- Kč (proti hodnotou vykoupou starý malotraktor za 60 100,-). Celková cena nového malotraktoru 1 100 100,- Kč se rozložena do tří splátek ve výši 350 000,- Kč.

Abychom nezůstali pouze u investic či oprav majetku obce. V letošním roce došlo k úpravě webových stránek obce a k doplnění Infokanálu. Zde bych chtěl poděkovat paní Ludmíle Novotné Svobodové, která stojí za zrodem těchto úprav. Samozřejmě, že pochvalu si zaslouží všichni, kteří se podílí na tvorbě Popického zpravodaje. Všem Vám za to děkuji.

Závěrem bych Vám chtěl popřát pohodu a štěstí u vánočního stromečku a do nového roku hodně zdraví a splnění všech Vašich snů a tužeb.

/ Marek Sekanina /

Zprávy ze zasedání Zastupitelstva obce Popice naleznete na webových stránkách obce v rubrice „Dokumenty“

<http://www.obecpopice.cz/obec/obec/dokumenty.htm>

**Dobrovolný svazek obcí (DSO)
Zápisy ze zasedání členských schůzí ČOV Strachotín, Popice najdete na:**
<http://www.obecpopice.cz/obec/cov.htm>

Nový kontejner na tříděný odpad

Obec Popice instalovala nový kontejner na sběr oděvů, textilu, obuvi a hraček. Vkládejte prosím čisté a zabalené. Tento kontejner je umístěn pod Kulturním domem (ulice Krátká a K Myslivně)

- Skládka STARÁ HORA -

bude v zimním období uzavřena.

**Otevření skládky se předpokládá
v půli měsíce března.**

Činnost MAS Hustopečsko, o. s.

Místní akční skupina Hustopečsko, o. s. (zkr. MAS Hustopečsko, o. s.) je dobrovolné, nevládní a neziskové sdružení občanů a právnických osob, které spojuje zájem o všestranný rozvoj regionu. Sdružení bylo založeno 17. srpna roku 2007 lidmi, které nadchla myšlenka podílet se vlastním úsilím na rozvoji svého regionu. Po počátečním nezdaru byla činnost obnovena v září 2012.

Územní působnost byla určena na základě společných charakteristik, které naše území spojují (cestovní ruch, vinařství, kulturní a historické tradice). Zároveň ovšem kopíruje hranici správního obvodu obce s rozšířenou působností Hustopeče, ke kterým se přidala obec Zaječí.

MAS Hustopečsko, o. s. pracuje na principu LEADER, což je metoda rozvoje regionu podporující partnerství místního, podnikatelského, veřejného a soukromého sektoru v poměru 1:3. V současné době je naším cílem připravit území na nové programovací období 2014-2020 tak, abychom byli schopni co nejefektivněji podpořit územní rozvoj MAS v následujících letech. Za tímto účelem jsme v únoru a březnu 2013 požádali o dotace z Programu rozvoje venkova Státního zemědělského intervenčního fondu a JMK na vytvoření integrované strategie území. Naše žádosti byly schváleny a my získali finanční podporu ve výši 583 000,- Kč. Od toho momentu jsme započali činnosti, jejichž cílem bude v průběhu roku 2014 předložení hotového strategického plánu.

Prvním krokem bylo navázání spolupráce s MASKy Jovské Slovácko v pohybu, o. s., která je jednou z nejstarších a nejúspěšnějších MAS v České republice. V červenci pomoci starostů obcí Hustopečska byli zvaní občané a místní organizace na komunitní plánování konané v srpnu v Hustopečích u Brna, Kloboukách u Brna a Velkých Pavlovicích. Cílem těchto veřejných setkání bylo získat co nejvíce pohledů a informací o současném stavu našeho mikroregionu a představit o jeho budoucnosti. Tyto podněty byly zpracovány a v současné době dochází k jejich úpravě do takové formy, aby mohly být použity ve strategii. V tomto nám pomáhají vytvořené pracovní skupiny cca 20 lidí, kteří projevíli zájem spolupracovat a podílet se na tvorbě strategického plánu.

Další informace naleznete na

www.mashustopecko.cz

/ Ing. Michal Zich a Ing. Přemysl Pálka /

IV. POPICKÁ VYJÍŽDKA

**IV. ročník Popické vyjížďky
- sobota 12. 10. 2013 -**

Ještě v pátek se zdálo, že bude lépe uspořádat zápasy v bahně než vyjížďku na koních. Ale přestože počasí nevypadalo dobře a nad sobotní akcí se vznášela těžká mráčka, ráno bylo překvapivě krásné. Slunce se od rána shlíželo ve včerejších kalužích. Již čtvrtý ročník Popické vyjížďky tedy mohl začít a tentokrát přímo na jízdárně v Popicích.

Sjelo se dvacet koní s jezdci. Z Popic tři koně, z Uherčic jeden, z Němčiček dva a čtrnáct ze sportovní stáje Valkýra Hustopeče. V poledne všichni společně vyjeli na tradiční vyjížďku obcí a jejím nádherným okolím. Dále pokračovali směrem na Starovice, kde je čekalo malé občerstvení. V 15 hodin přijeli zpět na jízdárnu, kde pokračoval další program. Děti se svezly v povozu taženém koníky a zájem byl i o jízdu na velkých koních. Nechyběla ukázka parkuru. Všem zúčastněným přišel vhod i stánek s něčím k jídlu a k pití.

Celé odpoledne se neslo v duchu rčení, že nejkrásnější pohled na svět je ze hřbetu koně. Jen je škoda, že návštěvníků s dětmi oproti minulým ročníkům nebylo mnoho. Málokdo totiž očekával po pátečním deštivém počasí, že sobota bude tak teplá a krásně slunečná.

Letošní vyjížďka se konala asi o měsíc později, protože její hlavní aktérka se v době obvyklé pro konání této akce věnovala svému čerstvě narozenému miminku. Přesto ale vyjížďku nakonec uspořádala, aby nebyla porušena tradice. Klobouk dolů, Katko, patří ti obdiv, jak jsi to všechno zvládla.

Organizátorka moc děkuje všem, co jí pomohli s uspořádáním vyjížďky a také všem sponzorům. Hlavním sponzorem akce byly Jezdecké potřeby Kalenda Brno, dále Vinařství Židek, Výroba brambůrek a tyčinek Bobal a Popizza paní Pololánkové. Poděkování patří také panu Mikulicovi za svezení dětí jeho povozem taženým haflingy a za pronájem jízdárny TJ Palava Popice.

/ Lída /

Popická beseda - POBESEDA -

V neděli 20. října 2013 odpoledne se v prostorách kulturního domu konala druhá POBESEDA. Již vstup do sálu, kde na diváky čekaly prostřené stoly s koláčky, s vínem popických vinařů a pečivem k vínu, hned v začátku sliboval pohodovou atmosféru. Sál i přisálí se zcela zaplnil. A následující více než dvouhodinový program ukázal, že tato forma scházení občanů je dobrá volba.

Hostující cimbálová muzika Eliška z Velkých Němčic svou hudbou a zpěvem muzikantů dávala rámec všem vystoupením. Začala nejmenší drobtina z mateřské školy – zaujalo, jak jsou děti nebojácné a ze svého projevu před publikem mají radost. Žáci základní školy také ukázali, že umí recitovat a zpívat. Je chvályhodné, že vyučující dávají příležitost všem dětem – nejen vybraným a osvědčeným recitátorům. Doslova pak posluchače ze židlí nadzvedlo vystoupení Marka Huňáře – žáka 5. třídy – který zazpíval náročnou píseň „Sedí sokol na javor“ tak, že i tvrdonský Jožka Severin – blahé paměti, kterého tato píseň proslavila, by Marečka pochválil. Obecenstvo potleskem ve stoje také chválilo.

Děti, které navštěvují soubor Vavřínek, předvedly tanec se zpěvem písničky „Já husárek malý“, následovala mazurka, vrtěná a na závěr verbuňk. Určitě není lehké pro lektory Popické

chasy, kteří mají ve Vavřítku děti ve stáří od tří do dvanácti let, skloubit jejich dovednosti v jednotící výsledek. Naplnit původní záměr k založení kroužku, „že předpokladem k přetrvání tradic pro budoucí generace je získávat cit pro tradice již od útlého věku“, se s hudebně zdatným vedením určitě podaří. Po vystoupení svých svěřenců zatančili členové Popické chasy skočnou a vrtěnou. Tak jako loni, byl to jejich závdavek na blížící se martinské hody.

Dvacítka popických žen, tentokrát bez krojových sukének ve sportovním, předvedla to nejlepší z působivého tance, kterým ženy nadchly o Babských hodech.

Popičtí mužáci prvními písněmi diváky rozesmutnili – příběh o zbytečně zmařené lásce dvou mladých lidí především v písni „Přeletěly husy divé“ vhněl slzy do očí.

*Přeletěly husy divé, přeletěly přes náš háj,
měly peří zkrvavené, od čeho že dívka bledé,
od čeho že nehádaj.*

*Zkrvavené sú ze seťá, kde sa byli dragúni,
gagotajú, lutujú ťa, napásly sa
a včl letá, vyprat peří na túni.*

*Padá pérko s rudú kapkú, padá milej na šátek,
pošle ona slze v šátku, po babulách na oplátku,
až poletá nazpátek.*

V druhém bloku písní mužáků – jak jinak v době vinobraní – se zpívalo hlavně o víně. Krásně vám to, mužáci, zpívá. Díky.

Je dobře, že svým zpěvem těšíte nejen nás, popické, ale znají vás již v širém okolí. Takže už se ví, „že naše dědina není jenom jedna z mnoha na hlavní trati Brno-Břeclav“, ale vedle výborného vína zde máme i výborné zpěváky. (Mimochoodem – máte už ty kabaně, jako jiné mužácké sbory, které mají i krojové kalhoty a boty??)

V přípravě konání Pobesedy se kulturní komise snažila, aby byl celý program sestaven „z místních zdrojů“. Až na tu „importovanou“ cimbálovku bylo záměru dosaženo. Do budoucna jistě dobrý počinek.

/ Anna Frýdková /

Chasa přijíždí na bílém koni

Loni se Popická chasa pokusila navázat na dávnou, ne však zcela zapomenutou tradici Martinských hodů. Soudě podle hojné účasti a spokojenosti hostů byl tento pokus více než zdařilý.

Rok se s rokem sešel a v sobotu 9. listopadu Popice opět ožily svatomartinským hodováním. V jednu hodinu odpoledne stárci společně s DH Fialenkou, vyrazili do sychravého podzimního počasí zvát hosty na večerní zábavu. Dobrou náladou, zpěvem a jucháním se jim podařilo uchránit před deštěm, který byl ještě dopoledne, jak to tak bývá, až nepříjemně mokrý. Tradiční zvaní stárků, jak jej známe i z letních hodů, tedy proběhlo až na pár výjimek bez igelitu. Krátce po šesté hodině byli všichni ti, kteří o to stáli, pozváni. V sedm hodin se krojovaní shromáždili u domu hlavního stárka, odkud průvodem s lampióny vyrazili do kulturního domu, vstříc svému poslání. Po osmé začali do vyzdobeného sálu přicházet první hosté. Ke stolu, na kterém bylo připraveno pohoštění v podobě cukroví, koláčků a vína, přichozí uváděl vždy jeden z krojovaných párů.

Nástup pojali stárci poněkud netradičně. Předvedli totiž promenádu s rekvizitami, symbolizujícími Martinské hody. Každý z chlapců hrdě třímal tyč s hlavou bílého koně, zatímco děvčata se mohla pochlubit košíkem, ze kterého zvědavě vykuovala tučná husa. Zábava příjemně plynula také díky programu, který si stárci připravili. Kromě tradičních sol přišlo i očekávané půlnoční vystoupení. Chlapci tentokrát nacvičili husarský verbuňk a po loňském roce, kdy předvedli verbuňk trnavský, tak přítomným odhalili další z druhů tohoto rozmanitého tance. Letošní rok přinesl také novinku, kterou nikdo nečekal - dražbu husy. Platidlem však nebyly peníze, nýbrž dřepy. Po napínavém boji byla husa nakonec vydražena za úctyhodných 114 dřepů. DH Fialenka z Lanžhota hrála k tanci a k poslechu až do brzkých ranních hodin, kdy hosté plni příjemných zážitků odcházeli zpět do svých domovů. Návštěvnost byla oproti loňsku nižší, avšak stárkům to na úsměvu neubralo. „Bylo aspoň víc místa k tancování“, prohodila s úsměvem jedna ze stárek.

Popická chasa na sebe vzala obtížný úkol, nicméně zhostila se ho se ctí. Je již zvykem, že do každých hodů přinese něco nového a snaží se hostům zajistit nevšední zážitek. To platí i o Martinských hodech 2013.

S čím stárci přijdou příště?

Stárkovskou službu přijali: Eva Rácová a Libor Böhm, Anna Zálešáková a Filip Lejska, Markéta Křivánková a Tomáš Vachala, Žaneta Lejsková a Michal Škarpa, Denisa Dubcová a Radim Novotný, Andrea Straková a Lukáš Bohutínský, Sára Brychnáčová a David Majer, Dana Halschová a Jiří Bobal. Sklepníci Tomáš Taufer a Jakub Hanák.

/ Libor Böhm /

Svěcení a degustace mladých vín

V sobotu 30. listopadu pořádali popíční vinaři v kulturním domě Svatoondřejské žehnání vín, spojené s ochutnávkou těch nejlepších mladých vín.

Vzorků se sešlo 70, takže bylo co ochutnávat. A dokud byla v láhvích jediná kapka výtečného moku, povídalo se, zpívalo, i něco k zakousnutí bylo, prostě vládla tu skvělá atmosféra.

Příště si tuto akci určitě nenechte ujít. Ochutnáte vzorky toho nejlepšího, co naši vinaři po celý rok s láskou tvořili.

Ovšem na to, o jak dobrou akci se jedná, návštěvnost nebyla příliš velká.

/ Lída /

Hodnocení vinařského ročníku 2013

Vinařské ročníky jsou specifické a v mnohém odlišné od těch minulých. Letošní byl z počátku pro nástup vegetace pomalejší. Přišlo ochlazení a větší dešťové srážky, které vystřídal období většího sucha, jež způsobilo zpomalování růstu. Průběh léta také nebyl pro révu zcela ideální. Léto bylo celkově sušší. Vlivem lokálních dešťů a bouřek docházelo k šíření houbových chorob. Zpočátku plísňové (peronospora), později hlavně padlí révy (oidium), které způsobilo největší problém pro vinaře.

Rada a poučení od jiných vinařů z letošního roku - při zvýšených infekčních tlacích a při šíření houbových chorob aplikovat jeden postřik kontaktní (např. Kumulus), k tomu systémový (např. Zato).

Kvalita hroznů v letošní sklizni byla rozdílná, a to podle odrůdy, ošetření, výživy, množství hroznů na keři a doby sklizně. Hrozny z letošní sklizně měly nižší cukernatost a vykazovaly vyšší kyselinku. Vzhledem k tomu, že vína měla zvýšené kyseliny, bylo nutné věnovat jim více péče a ošetření.

Odbourávání a tím snížení kyselin pomocí bakterií při jablečno-mléčné fermentaci je vhodné pro větší množství vín. Vzhledem k složitosti je tento způsob vhodný pro zkušené vinařské technology. Pro menší množství vína u malovínařů a vína méně kyselá je možno použít uhlíkatý vápenatý, případně obdobné firemní preparáty na snížení obsahu kyselin. Účinná je i klasická metoda odbourání kyselin pomocí zdravých kvasnic s promícháváním mladého vína. U mladých vín je důležité nezapomenout na ošetření proti oxidaci a sledovat zdravotní stav vína. Dobrou kontrolou kvality vína je jeho přechutnávání s jinými vinaři.

Letošní ročník, dle vinařů, se přibližuje ročníku vín 2010 - vyšší kyselinky, méně výběru i přívlastkových vín, hlavně u červených. Opak toho byl ročník 2012 s vyšší cukernatostí u hroznů, více přívlastkových vín, ale nízké obsahy kyselin v hroznech, někdy byly nutné i přídavky kyseliny vinné.

V tomto ročníku více vyniknou bílá vína než červená. Vína budou svěžejší, s kyselinkami, a méně se zbytkovými cukry. Více se budou nabízet ve směsích a kategoriích cuvee (směs hotových vín). Při ochutnávání je vhodné se soustředit na posouzení kvality vína, tedy jeho aromatu, zdravotního stavu a perspektivy vína s jeho zráním.

Přejeme Vám všem příjemné zážitky při degustaci letošní úrody.

/ Josef Škola /

Narozeninové střelení 2. ročník - 19. 10. 2013 -

Již podruhé jsme se sešli u narozeninového střelení. Jsme velice rádi, že se o popické střelnici rozneslo, že je v provozu.

Tentokrát se závodu zúčastnilo 38 střelců, z toho 3 ze Slovenska a dvě ženy. Zastříleli jsme si TROJBOJ (50 terčů na Americkém Trapu, 25 terčů na Loveckém Kole a 50 terčů na Parcouru).

Slovo úvodem si při ranním nástupu vzal pan Benedikt Halouska a zahájil „narozeninový závod“. Řekl něco k pravidlům a šikovným střelcům přislíbil krabičku patronů při střelení všech 25 terčů v jedné poloze. Povedlo se a dáreček si převzali: Karel Peroutka, Zdeněk Salaj, Lubomír Chylík a Ivo Skácel. Velice nás potěšilo, že naši přátelé nezapomněli na pořadatele Zdeňka Prchala st. a pogratovali mu k jeho narozeninám. Za všechny zúčastněné se toho zhostil pan Rostislav Otáhal.

Střelba se začalo asi v 9.00 hodin. Počasí nám přálo. Komu bylo chladno, mohl se zahřát moravským burčákem, který nabízel pan Radim Novotný. Během dne se mohli střelci a ostatní návštěvníci pohostit již tradičním menu (smažený řízeček s bramborovým salátem, flamendr z divočáčka, gulášová polívčka nebo kančí klobásek). Jídlo pro nás připravuje pan Josef Patka, kterému bychom chtěli poděkovat. Slysíme na jídlo jen samou chválu.

Byla připravena i tombola. Losovalo se o pět pytlů s ovsem, které nám daroval pan Miroslav Zabloudil. Patří mu velké „DÍKY“, protože nám něco daruje na každý závod. Hlavní cenou však byl robotický vysavač v hodnotě 7.000,- Kč.

Dostřílelo se a sešli jsme se všichni v budově popické střelnice na vyhlášení výsledků. Se souhlasem všech se malinko pozměnila pravidla, přidali jsme dvě položky (50 terčů) a nestřílelo se 6 členné finále. Poháry si odnesli tři nejlepší a byli to:

1. místo: Skácel Ivo,
2. místo: Němeček Josef
3. místo: Bělík Michal

Výhercům gratulujeme. Smutný však nemusel být nikdo, protože každý si za svůj výsledek odnesl nějakou cenu. Velké štěstí měl celý den pan Ivo Skácel, vyhrál závod i hlavní cenu v tombole.

Věříme, že se všem závod líbil. Všem účastníkům, střelcům, pořadatelům i divákům bychom rádi popřáli do budoucna krásné střelecké zážitky a hlavně pevné zdraví.

Sportovní střelbě „ZDAR“ !!!!

Mikuláš ve Vavříнку

V pátek 6.12.2013 navštívil děti ve Vavříнку Mikuláš, anděl a čert. Děti si zazpívaly, zatančily a dostaly balíček za slib, že příští rok budou hodnější.

O zapomenutých čertících

Znáte tu starou českou pohádku od Jana Drdy o zapomenutém čertovi Trepifajkslovi?

Tak takhle nějak dopadly i naše popické čertice. Do pekla se jim prostě nechce a koneckonců stejně je tam nechtějí, protože prý nosí málo zlobivých dětí, nebo spíše nenosí žádné. Čertovské pytle mají vždy prázdné. Popické děti jsou totiž mimořádně hodné a šikovné. A tak ty naše čertice stále chodí mezi námi a tváří se, že s peklem nemají nic společného. V rafinovaných převlecích za normální maminky, babičky a dokonce za učitelky se vydávají, prostě jako běžné ženy se jeví. Nikdo ani netuší, že čertovské růžky si uloupaly a kopyta zamaskovaly slušivými střevíci. Občas použijí ještě originálnějších převleků, to když se o ostatcích v masopustní maškary promění, nebo o hodech v krojovaných sukénkách pod májkou tančí.

Jen v čase svátku svatého Mikuláše se odmaskují, rejdí ulicemi a zlobivá dítka vyhlízejí. Aby rodiče nevylekaly, čertovskými nápoji je omámí a jejich děti na všeliké dobrůtky a jiné čertoviny lákají. Žádné ale do pekla neodnášejí, jak jsem již řekla, popické děti jsou hodné a šikovné. Ale i ty naše čertice jsou hodné a přívětivé. Nakonec si vždy děti i rodiče společně s čerticemi v pekelných zpěvech a tancích zakřepčí. A nebylo tomu jinak ani letos, 6. prosince, kdy opět naše holky rohaté zatančily a zazpívaly, čertovských nápojů a dobrůtek rozdaly a druhý den se zase zpět do svých převleků oblékly.

Že jste to nevěděli? Jen se občas koukněte, jestli se vašim ženám pod krásnými účesy nové maličké růžky neklubou a zpod krojované sukénky kousek čertovského ocasu nekouká.

/ Lída /

Týden knihoven

Ve čtvrtek 3. října 2013 byli žáci 2. ročníku v místní knihovně. Paní knihovnice je seznámila s tím, jak vzniká kniha, kdo je to spisovatel a kdo je ilustrátor. Vysvětlila dětem rozdíl mezi knihovnou a knihkupectvím a obeznámila je se službami naší knihovny.

Přečetli si ukázkou z knížky a mohli si projít celou knihovnu. V dětském oddělení si vybrali knížku, která je zaujala, prohlédli si ji a po dohodě s paní knihovnicí si některé děti domluvily vypůjčení.

Otevřená škola

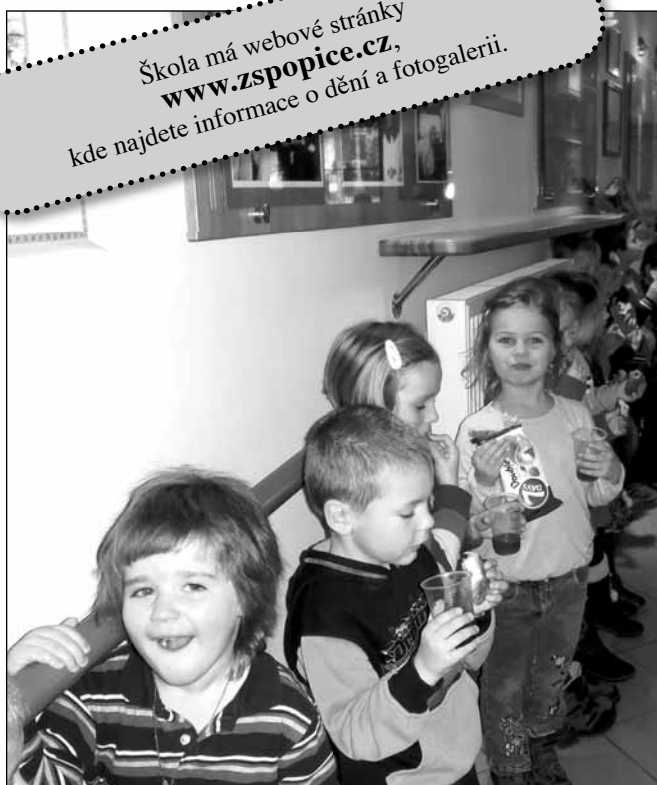

V pondělí 25. 11. 2013 navštívili žáci druhého ročníku a děti z Motýlků divadelní představení

„Princ Bajaja“ v Boleradicích

Škola má webové stránky
www.zspopice.cz,
kde najdete informace o dění a fotogalerii.

V sobotu 19. 10. 2013 jsme v základní škole uspořádali Den otevřených dveří pro veřejnost. V průběhu oprav budovy se lidé poptávali, co že se to ve škole dělá. A tak jsme chtěli veřejnosti ukázat, jak dnes škola po generální opravě vypadá.

Náklady na opravu byly značné. Částka se včetně projektů a všech úprav vyšplhala na 5 208 975,- Kč.

Je škoda, že zájem občanů byl tak malý. Myslím, že rozdíl mezi tím, jak škola vypadala dříve a nyní, je značný.

Gotberg

V pátek 25. 10. se děti z družiny vypravily na Gotberg. Viděly, jak se melou hrozny, mohly ochutnat sladkou šťávu. Pan Málek je provedl a ukázal jim výrobu vína

Popické dýňování

V pátek 1. listopadu představily děti základní školy vlastnoručně vydlabané a vyzdobené dýně. Přehlídka hrůzostrašných dýňáků byla ke zhlédnutí, v patřičně ponuré atmosféře svíčkami rozzářených strašidelných očí, před budovou základní školy.

Nehledejte podobnost v jakémisi zámořském Halloweenu, prostě se u nás, na Jižní Moravě dýním také mimořádně daří a byla by škoda tyto vzrostlé exempláře nevyužít. Ať se děti baví a strašpytlové bojí.

Drakiáda 2013

Školní družina se vypravila pouštět draky. Bylo krásné slunečné počasí, pravé babí léto. Draci s námi trochu laškovali. Někteří z nás byli úspěšní a podařilo se jim, že jejich drak se třepotal v pěkné výšce. Jiní si stačili draky zamotat do sebe tak, že se nám je nedařilo rozmotat. A tak nezbylo nic jiného, než doufat, že příště budeme šikovnější.

O pár dní později se sešla skupina rodičů a dětí z mateřské školy na místním kopci Mohyla, také za účelem pouštění draků. I když vítr, spíše větřík, váł jen mírně, podařilo se dráčkům vzlétnout. A děti jsou zase „bohatší“, o společný zážitek aktivně stráveného odpoledne se svými rodiči. Co víc si naši nejmenší mohli přát. Nakonec diplom a něco sladkého na zub také přišlo vhod.

Ve čtvrtek 3. 11. 2013 mne zaujal zajímavý článek v Břeclavském deníku, v příloze Nový život. Myslím, že informace v něm jsou poučné pro mnohé rodiče.

Hyperaktivní dítě

Mnozí rodiče mají u svého neposlušného či roztěkaného dítěte pocit, že musí být hyperaktivní. Nedokáží si vysvětlit výkyvy v chování dítěte. Někdy jde jen o docela obyčejnou neposlušnost. Příčinu hyperaktivity je nutné hledat jinde, není to povaha dítěte, ale biologický stav. Hyperaktivní dítě trpí příznaky, které se objevují v různých kombinacích a trvají dlouhodobě alespoň šest měsíců. Základní projevy hyperaktivity se týkají motoriky, emocí i chování, ale také koncentrace, pozornosti, paměti, řeči a vnímání.

Podle odborníků se ale mnohdy za hyperaktivní považuje dítě zcela zdravé. To, že je dítě neposedné a nevydrží v raném věku déle sedět, je zcela normální a nelze to považovat za hyperaktivitu.

Hyperaktivita se začíná výrazně projevovat s nástupem do školy, tedy v době, kdy se od dítěte začínají očekávat větší výkony.

Velkou pomocí pro vypěstování pozitivních a dítěti srozumitelných návyků je jasný řád, pravidla chování, zohlednění ostatních lidí i využívání určitých rituálů neboli opakovaného jednání týkajícího se jídla, hygieny, pořádku či domácí přípravy. Rodiče by neměli zapomínat na dodržování režimu dítěte s ohledem na jeho možnosti. Neznamená to ovšem, že se budou svým dětem pouze přizpůsobovat.

Pokud projevy chování dítěte přesahují běžnou a přípustnou normu, nebo mají rodiče pocit, že na výchovu dítěte nestačí, je vhodné vyhledat odbornou pomoc.

Při brouzdání na internetu jsem narazila na další zajímavou informaci.

Tablety a mobily mohou trvale poškodit zdraví dítěte

Technické vymoženosti moderní doby zasahují a také ovlivňují život každého z nás. Mohou být pro náš život přínosné a potřebné, ale je třeba zvážit, v jakém rozsahu je vhodné jejich užívání povolit i malým dětem. Žádný rodič nepustí dítě k horké varné konvici nebo mu nepůjčí klíče od auta, oproti tomu mnohý rodič bez obav svěří svému dítěti na hraní mobil nebo tablet. A přitom dle průzkumu dětské terapeutky Lindsay Marzoliové z Marylandu, časté hraní na dotykovém mobilu či tabletu může malým dětem poškodit správnou funkčnost prstů a rukou.

Hlavním problémem je, že při manipulaci s dotykovými přístroji dítě využívá pouze některé prsty, a ne celou ruku, čímž dochází k nedostatečnému budování svalové hmoty, která pro ně bude potřebná, a to především při psaní.

Čím více děti v předškolním věku užívají moderní technologie a omezují klasické aktivity jako je kreslení, hra s kostkami, stavebnicemi, o to víc mají ochablější svalovou hmotu na rukou. Podle průzkumů, ohrožuje mladou generaci zdravotní časovaná bomba v podobě bolestí krku a zad, které jsou spojené s častým užíváním počítačů, hraním videoher. Moderní životní styl a přístup k technologiím mají jednoznačně škodlivé účinky na dětské pohybové ústrojí.

Vliv moderních technologií ovlivňuje nejen tělesný vývoj, ale také psychický. Časté hraní počítačových her, sledování filmů s bojovými tématy u dětí setrou hranici mezi tím, co je fikce a co skutečnost. Je narušena jejich schopnost reálného posouzení situace, často mají problém s komunikací a slovním vyjadřováním. Obtížné je pro děti i navazování vztahů s vrstevníky.

Nebezpečí je také v ohrožení dětí a mladistvých kyberšikanou. Je na vás rodičích, abyste zvážili jakou měrou dopřát dětem přístup k těmto moderním věcem a je třeba jim zároveň vštěpovat i dobré návyky v podobě dostatku pohybu a jiných intelektuálních či sportovních činností.

/ Blanka Šířastná /

Ochutnávka

Ve vyučovacím předmětu Člověk a jeho svět se žáci 2. ročníku učili rozlišovat a třídit ovoce a zeleninu podle druhů. Aby výuka nebyla jednotvárná a žáci si mohli věci osahat, připravili jsme si ochutnávku některé zeleniny a ovoce. Společnými silami jsme si udělali ovocné saláty. Jak nám chutnalo? No moc! Jen jsme se olizovali....

Mateřská škola Výtvarná dílna Podzimní veselení

Podzimním veselením se v pondělí 21. října přišly na zahradu MŠ rozloučit s podzimem děti se svými rodiči. V tvořivé dílně děti vyráběly Podzimníčka, na sportovních stanovištích dokazovaly svoji šikovnost. K pohodové atmosféře podzimního odpoledne přispělo pěkné počasí, grilování brambor, ochutnávání dobrot z podzimních plodů připravených rodiči a podávání teplých nápojů.

ČERTOVINY

Ve čtvrtek 5. 12. proběhly ve školce Čertoviny. Děti se oblékly za čertíky a celý den se věnovaly těmto čertovským činnostem:

- vaření v čertovském kotlíku
- čertovy omalovánky
- pohybová hra Na čerta
- čertovská svačina
- hra „Když se čerti ženili“
- opakování básní, říkadel, písní a tanec o čertech a Mikuláši
- diskusní kruh v pekle – jak kdo zlobí, kdo ne, správné a nesprávné chování
- Mikuláš s čertíkem naděluje – čtení z Knihy pochval a hříchů
- vycházka do čertovského lesa /park u nádraží/
- pohybová hra „Lucifer řekl...“
- pekelný běh slalomem mezi stromy
- po čertech dobrý oběd
- čtení čertovské pohádky, spaní v PEKLE
- Odpolední čertovská svačina
- hra „Co přinesl čert“
- hry v PEKLE

Taneční sál – Osvětový dům - Kulturní dům

Již nadpis této úvahy navozuje „jak šel čas popickému kulturnímu stánku“. Počátek je v roce 1935, kdy byl na pozemku rodiny Mannových čp. 102 postaven taneční sál. Po druhé světové válce - viz zápis obecní kroniky - byl jako Osvětový dům převzat obcí Popice od Fondu národního majetku za roční nájemné 7.420 Kčs. Budova byla odhadnuta na 128 tis. Kčs. Jedním z prvních usnesení místního národního výboru v roce 1945 bylo „nařízeno z každé domácnosti darovat jednu židli pro sál Osvětové besedy“. První společenskou akcí v prosinci 1945 byla vánoční besídka s nadílkou. O řízení osvětové a kulturní činnosti v obci a o dobrý průběh veřejných oslav se starala Místní osvětová rada (vedl ředitel školy Vladimír Farlík), po únoru 1948 nazvána Kulturní komisí. V roce 1950 Jednota Sokol zakoupila z vlastních prostředků 200 židlí za 24.078 Kčs.

Trochu honosně pojmenovaný Osvětový dům měl pouze taneční sál s tradičním jevištěm. Byl bez přísálí. Představme si taneční zábavu, kdy kolem stěn sálu byly těsně vedle sebe rozeřazeny židle pro vdané ženy různého věku (jejichž kritické pohledy vzbuzovaly u mládeže respekt). Muži se mezi tancem zdržovali převážně v blízkém šenku, který byl se sálem spojen průchozí místností. A v ní vestoje se tísnila svobodná děvčata, která při prvním taktu tanečního kousku zpozorněla a vyhlížela, kdo a zda vůbec někdo je vyzve k tanci. Vezmeme-li v úvahu velkou návštěvnost podobných akcí, vychází nám, že v sále bylo „nabito“ - o rozevlátém valčíku nebo výstředních tanečních figurách se mohlo jen „zdát“. Vše pak provázal štiplavý cigaretový kouř (z „partyzánek“), táhnoucí se z hostince.

Určitě převaha mladých rodin, které se po válce do Popic přistěhovaly, početné třídy v národní škole a jejich besídky, důvod k mnoha oslavám při různých výročích,

výborné ochotnické divadlo, místní hudební kapela - to vše zaručovalo využití Osvětového domu na sto procent. V zimních měsících pak byl sál jediným místem ke sportování dětí (národní škola neměla tělocvičnu), dorostenců i dospělých, které organizoval Sokol.

Hned v prvních letech po válce se začaly v měsíci listopadu pořádat tzv. martinské hody. Protože sv. Ondřej - patron našeho kostela a vesnice - má svátek 30. listopadu se začátkem adventu, byl termín ke sv. Martinu nejvhodnější. Hody byly dvoudenní, v sobotu večer a neděli - s dopolední návštěvou stárků na mši svatě, s průvodem po hlavní ulici odpoledne a taneční zábavou. Nebylo výjimkou, když za stárky byly manželské páry. Jednou z povinností stárků před hody bylo drátkování a navoskování tanečního parketu. Stárci si domů k večeri „rozebírali“ muzikanty z hostující dechové hudby - pořadatel pohoštění nezajišťoval.

Osvětový dům se svým tanečním sálem doznal velké změny po rozšíření o přísálí pro 120 osob k sezení. Jak se píše v obecní kronice, bylo budováno v letech 1958 až 1960. Nejdříve bylo třeba odstranit přílehlá hospodářská stavení a přísálí se stavělo převážně dobrovolnými brigádami v tzv. akci „Z“. V roce 1964 byla opravena střecha přísálí - vyměněn eternit za vlnitý plech.

V červenci 1974 pořádal Sokol hody poprvé na zahradě u Osvětového domu a martinské hody v listopadu. V roce 1979 se pro nevyhovující stav budovy martinské hody již nekonaly. Rekonstrukce a úpravy celého areálu v posledních dvaceti letech až do dnešní podoby umožnily nazvat popický kulturní stánek Kulturním domem. Je nyní jen na nás, zda jej dobrou kulturou naplníme.

/ Anna Frýdková /

Martinské hody – před rokem 1950

Uíte, že na popické Mohyle stávala **motte** ??

Určitě bude mezi popickými málo těch, kteří si někdy „nevyšlápli na Mohylu“ – podívat se, jak krásný je pohled na plochu Novomlýnských nádrží s panoramatem Pavlovských vrchů v pozadí. Ještě před čtvrtstoletím byl pohled na krajinu jiný – jakoby tenkrát Pálava vystupovala přímo z lužních lesů s jejich mokřady, nad protékající řekou Dyjí. Zvláštní tvar popické Mohyly stále vyvolával otázku, jak vznikla a proč. V lidovém podání se dokonce spekulovalo „o bojovnících, kteří hlínu nanosili v přílbicích na mohylu s jejich mrtvým vojevůdcem – původ vojsk byl uváděn v několika obměnách – počínaje Avary, Huny, atd.“

Skutečnost je méně dramatická, přesto velmi zajímavá:

Citace z odborné studie „Motte u Popic“ od prof. PhDr. Josefa Ungera, Csc vydala Castellologica bohemica, Praha, Archeologický ústav AV ČR, 1996

Motte - mezinárodně používaný termín převzatý z francouzštiny - označuje opevněné sídlo, vystavěné na uměle vytvořeném resp. speciálně upraveném přírodním návrší, většinou ve tvaru komolého kužele.

Výrazný, na první pohled lidskou rukou upravený terénní útvar podobající se komolému jehlanu, přitahoval pozornost nejen místních obyvatel, ale od sklonku 18.stol. i historiků a archeologů (studie uvádí jména badatelů). Německé obyvatelstvo nazývalo tuto lokalitu „Burgstall“.

V roce 1968-1969 zde provedlo Regionální muzeum Mikulov systematický výzkum (vedoucí výzkumu J.Unger), při němž byla odkryta větší část plošiny na temeni komolého jehlanu a umístěna sonda na nevýrazné plošině jižně od kopečku. Horní plošina byla prořazena podélně sondou a další sondy kladeny podle potřeby. Nalezené předměty byly konzervovány a restaurovány. Bylo zjištěno, že budovy, které stávaly na temeni motte byly dřevěné, motte nebyla celá uměle navršena, ale při jejím budování bylo využito přírodního kopečku.

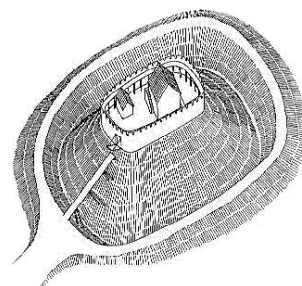
Kolem motte lze předpokládat alespoň jeden příkop s vnějším valem, přístup na temeno motte nejspíše vedl přes nasýpanou rampu a dřevěný most, jehož poslední část snad byla padací. Most překonával výškový rozdíl 15° stoupáním, což umožnilo přístup i koním. Plošina po obvodu byla chráněna dřevěnou hradbou – snad s povrchem omazaným hlínou. Vyjde-li z úvahy, že brána měla výšku 2,5 m a nad úroveň brány byl teprve vnitřní ochoz, pak hradba musela mít asi 4 m výšky. Podle objevené situace se zdá, že v jižní části areálu na temeni motte bylo nádvoří a dále zde stály dvě srubové budovy. Měl-li být hlavní obytný srub schován za hradbou tak, aby nebyl přímo zasažitelný střelami útočníků, musel být nejvýše jednopatrový. Archeologický výzkum nenasměruje zániku sídla velkým požárem. Spíše se zdá, že bylo vystěhováno a opuštěno.

Nálezy keramiky jsou datovány do druhé pol. 13. a do 14. století (hrnce, hrnky, džbány, kahánky, zásobnice, naběračka, zvonovité pokličky, zlomky velmi kvalitní tenkostěnné keramiky s leskle černým povrchem, pohárové kachle). Kovové nálezy – zlomek šipky s masivním hrotem, hřebíky, velký nůž v železné pochvě s nýtem z barevného kovu v rukojeti, vzácný je malý klíček z barevného kovu k zamykání visacího zámku.

O skladbě masité potraviny obyvatel žijících na motte svědčí do jisté míry nalezené zvířecí kosti – z domácího prasete, ovce nebo kozy, skotu, poměrně hodně kostí z domácího koně, ojedinělý nález kosti osla, kosti ze zajíce, jedna kost z jelena, jedna kost z křečka, neurčeno zůstalo 5 ptačích kostí.

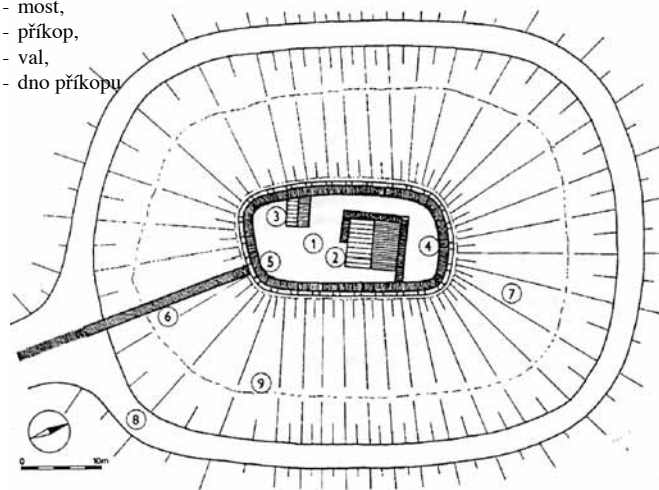
Při výzkumu bylo získáno množství zbytků trouchnivého a zuhelnatělého dřeva z 2.pol.14.stol. Šlo o zbytky větší kulatiny (jedle bělokora, jilm habrolistý, habr obecný, dub, topol a j.).

Archeologické nálezy by tedy svědčily pro to, že zde bylo opevněné sídlo lidí, jejichž kultura se jen mírně lišila od kultury poddaného venkovského obyvatelstva – šlo o drobnou venkovskou šlechtu. Podle písemných pramenů (zemských desek) známe z popické šlechty od r. 1349 jména mužů - bratry Jana, Hartmana, Budka (Buděje) či Martina, žen - Kateřinu, manželku Janovu, či jejich dceru Annu. Je uváděn i Domek, Václav, Jakub, Petr, Vojslav, Hanuš, Petr Bílý, Jan Strýc a další – až do 15. století. Roku 1378 a 1446 je v Popicích uveden vladický dvůr, píšící se s predikátem „z Popic“ - s touto venkovskou šlechtou se spojení sídla na motte jeví nejpravděpodobnějším.

Rekonstrukce J.Unger, P.Chotěbor

- 1 - plošina na temeni,
- 2 - hlavní budova,
- 3 - vedlejší budova,
- 4 - hradba,
- 5 - brána,
- 6 - most,
- 7 - příkop,
- 8 - val,
- 9 - dno příkopu

Tolik výtah z odborné studie..... Středověká motte na kopcích mívala spojení s hospodářským dvorem ve vsi podzemní chodbou. Pověst o podzemní chodbě vedoucí z Mohyly do naší obce zaznamenal rakouský historik H.P. Schadn v r.1953. Výzkum profesora Ungera ji sice nepotvrdil, ale co když byla taková chodba z motte prokopána a ústí v některém sklepu pod kopcem? Vinaři - prohlédněte si důkladně nejzazší zákoutí vašeho sklípku třeba tam bude zazděný vchod třeba tam bude i poklad

/ Anna Frýdková /

Stalo se v prvních hodinách Štědrého dne před šedesáti lety

Dne 24. prosince 1953 okolo půl druhé ráno došlo k druhému největšímu železničnímu neštěstí v našich zemích.

- v plné rychlosti narazil rychlík jedoucí z Brna do osobního vlaku, který stál v přednádraží stanice Šakvice. Devět zadních vagónů osobního vlaku bylo převráceno, u rychlíku byly převráceny tři vagóny. Jeden z vykolejených vagónů poté poškodil také z opačného směru přijíždějící rychlík z Bratislavy. Podle vyprávění přímého účastníka nehody byl osobní vlak plný lidí, kteří museli stát i v uličkách. Při nehodě zahynulo **103 lidí, dalších 83** bylo zraněno. (Jiný zdroj uvádí 106 mrtvých a 102 zraněných). Z vyšetřování vyplynulo, že strojvůdce rychlíku se před jízdou společně s topičem a vlakvedoucím opil červeným vínem, před nehodou usnul a minul několik varovných návěstí. Obcí Vranovice projížděl rychlík 90 km/hod. v úseku, kde bylo dovoleno pouze 40 km/hod.

U soudu byl strojvedoucí Ambrož Růžička odsouzen na pět let, topič Štefan Adamec na čtyři roky a vlakvedoucí Josef Hubač na tři roky vězení. Hmotnou škodu na vlakových soupravách vyčíslil soud na pět milionů Kčs.

Informace o tragédii v celostátním deníku Rudé právo v neděli 27. 12. 1953 byla velmi stručná. Krátké oznámení s nadpisem „Úřední zpráva ministerstva dopravy“ na 18 řádcích obsahuje informaci o místě a čase neštěstí. Údaj o rozsahu tragédie a počtu obětí se omezil jen na větu: „Je větší počet mrtvých a raněných.“

(Převzato z internetové Wikipedie)

Nádraží šakvické stanice v padesátých letech mělo menší počet kolejí, a vlaky od Brna byly v případě potřeby zastavovány v přednádraží u strážního domku (bydlela rodina Bečvových). Poslední vagony souprav tak stály v úvozu dvou břehů nedaleko „nového mostu“ – podjezdu na Strachotín. V kritické noci ovlivnila počet obětí i konstrukce tehdejších železničních vozů, mrazivé počasí, odvážení raněných po okresních silnicích až do brněnských nemocnic. Traumatizující vzpomínka nejen na desítky rakví v šakvickém železničním skladišti určité provázela železničáře o každých následujících vánocích.

Naši starší občané si na Štědrý den 1953 pamatují. Půlnočním vlakem od Brna se pravidelně vracívali z odpoledních směn zaměstnanci převážně brněnských továren. Náraz rychlíku, který projel popickou zastávkou krátce po odjezdu osobního vlaku, byl zřetelně slyšitelný a informace o hrůzném neštěstí se velmi rychle rozšířila po vesnici. K místu tragédie se mnozí brzy ráno a během dne vydali. Úřední zpráva, která uváděla, že „kvůli kriminalitě a případům hyenismu, kdy lidé okrádali mrtvé o hodinky a penězky, musela místo neštěstí následující den po nehodě uzavřít a hlídat armáda“ je sice pravdivá – věříme však, že se k okrádání raněných a mrtvých žádný z našich lidí nesnížil.

/ Anna Frýdková /

Čas svařeného vína

Asi se mi budete smát, místní vinaři si budou t'ukat na čelo, ale nevádí, stejně vám povím příběh mého užovkového vína. Proč užovkového? Prostě proto, že v tomto příběhu hraje hlavní roli docela neobyčejná užovka (nějak mi to celé připomnělo vyprávění Vladimíra Menšíka - Vománkové víno - kdo nezná, ať si najde na youtube.com, hodně se zasměje). Takže od začátku.

Na našem trochu zpustlém dvoře žijí už roky dva psi. Jakýkoliv pokus o zkulturnění tohoto psího dvorku se setkává s jejich zásadním nepochopením. Ani trochu si neváží naší snahy o zasypání mnoha jimi pracně vyhrabaných děr, nekonečného zametání různého rozkousaného materiálu, který zde někdo omylem na chvíli odložil, urovnávání pelechů v jejich velké 2-KK boudě, atd., atd. Druhý den je dvorek opět v původním stavu, dům obhrabán až na základy, jakoby se chystaly nové izolace, vše je zase o něco okousanější, oslintanější a počůranější, nalezené předměty rozebrány na atomy, pelech vyhrabán, textile na cimpr campr, molitan natrhán na potřebnou velikost k plnění do nových polštářků.

Ale jinak jsou docela hodní, až na to, že každého vetřelce zlikvidují, ať už je to myš, vlašťovka, žába, ale bohužel i kočka. Nechci vidět, jak by to dopadlo, kdyby k nim na dvůr pronikla slepice. Moje slepice, tedy spíše donedávna kuřata jsou pěkné atletky, než jsem jim zastříhla brka, klidně mi přeletěly střechu a pásly se za domem. Takže každý živočich, který naruší dvorní idylku našich bafanů, jakoby spáchal sebevraždu.

Psí dvůr dělí od vedlejšího pralesa značně zchátralá stará cihlová zídka, ve které jsou místy mezi cihlami díry po vypadané omítkě. Občas je vidět, jak psi soustředěně stojí u těchto děr a nenápadně šmírují život živočichů za zdí. Zídka je porostlá jakýmsi vínem, snad bagem, nebo nějakou zplanělou, neidentifikovatelnou odrůdou, která je sice na jídlo docela dobrá, ale hrozná je vždy tolik, že už je potom nikdo nechce.

Přestože jednou za čas tuto rostlinu pořádně ostříháme, vždy znova obroste, oplazí naši zídka a stále velice plodí, avšak většinou pouze k radosti našich čtyřnohých výtržníků. Vždy na podzim totiž, v čase opadávání již nakvašených hroznů, uspořádají takový psí mejdan, kdy opadané hrozny s chutí požirají. Trochu s nadsázkou se dá říct, že večer sotva trefí do boudy. Napadlo mě, že bych jako prevenci psího alkoholismu mohla hrozny otrhat a dát sezobat slepicím. Tuto myšlenku jsem však záhy zavrhl. Představa toho, že po požití čerstvých mícha-

ných vajíček od domácích slepiček, narazím cestou do práce na silniční kontrolu a nadýchám několik promile, mě definitivně přesvědčila, že mám nechat hrozny tam, kde jsou.

Až letos nastala změna. Dcera mi klepe na dveře a se slovy - chceš vidět, co nám bydlí na dvoře - mi připojuje svůj foťák k notebooku. Zmije!?. Zavládlo zděšení, tudy přece chodím každý den ještě potmě ke psům a ke slepicím. Přeběhl mi mráz po zádech. Na fotce byl had jak poleno, stočený do klubka ve vyleženém důlku u zídky, pod těmi hrozny. Podle cihly, ležící kousek od něho se dala snadno odhadnout jeho velikost, měl tak metr. Dceři bylo divné, že psi večer hodně vyvádí a štekají. Toto byla příčina. Nastala panika. Zmije na dvorku. Nejdříve zabije psy, potom nás. Začala jsem hledat na internetu fotky hadů a kontakty na různé organizace, málem jsem volala i hasiče. Ti by se smáli, nebo spíše, já bych se asi nesmála, až by mi přišel účet od hasičů za odchyt užovky.

Nakonec jsem se spojila s jakýmsi přírodovědcem, který byl z fotky nadšen. Potvrdil mi, že jde o velmi užitečnou, zákonem chráněnou užovku obojkovou, kterou si lidé pletou se zmijí. Dokonce mě požádal o zaslání GPS souřadnic nálezu hada, protože užovek je sice dost, ale zmapovaných míst výskytu málo, takže by mu náš objev velmi pomohl. Zároveň poprosil, pokud se nám podaří pořídit další fotky, ať je zase pošleme. Spadl mi kámen ze srdce, opravdu jsem měla strach. A strach měli zřejmě i psi, byl to asi jediný živý tvor, který návštěvu psího dvora přežil.

Druhý den jsem se vypravila na psí dvůr s foťákem. Prošmejdila jsem všechna zákoutí, ale užovka byla pryč. Asi našla tu správnou díru v zídce, kterou sem zřejmě zabloudila, a vrátila se zpět do svého klidného pralesa za zídou. Učinila jsem však jiný objev, pod porostem vinných listů, které shora zídku zakrývají, byla spousta krásných, zralých hroznů. A jelikož jsem člověk, který co vidí, zužitkuje, zavaří, usuší, tu bezinkový med, tu višňový sirup, šípky na čaj, (abych pravdu řekla, kdyby bylo k něčemu prospěšné ořechové listí, asi bych ho také zavařila) napadlo mě, když už žiju v kraji vinařském, zužitkuji i tuto krásnou úrodu hroznů a vyrobím něco jako domácí burčák.

Naplnila jsem neuvěřitelných šest kbelíků střapců plných šťavnatých kuliček. Na internetu dnes člověk najde návod na všechno, i na výrobu domácího burčáku. Takže jsem přesně podle návodu víno odstopkovala a v ruce rozmačkala. Takto zpracovaný materiál naplnil čtyři kbelíky a halu asi dalším kbelíkem octomilek. Kyblíky jsem zakryla a o další se postarala sama moudrá a pracovitá příroda, která měla co dělat, aby z mých pokusů něco vyprodukovala. V receptu bylo totiž ještě psáno, něco o měření cukernatosti, ale to jsem neřešila, chuťově byly hrozny dobré, sladké, kde ukápl, tam ještě dlouho lepilo, to byl pro mne signál, že cukru je dost, jaképak měřáky cukru, přeci mám nějaký odhad.

Po týdnu mírně šumivého procesu vzniklo cosi, něco mezi kyselou vinnou šťávou, burčákem a divným vínem. Takže přišel na řadu původně zavrhaný cukr a další týden čekání na výsledek mých alchymistických experimentů. No a výsledkem je 10litrový demižonek červeného alkoholického nápoje dost pochybné, neurčité kvality. A protože jsem

nikdy nic podobného nedělala, tak budu pokládat za úspěch, když z něj, až se vyčistí, bude víno, podobné tomu zmiňovanému vománkovému a bude dobré alespoň na svařák.

Ale teď si vzpomínám, víno se u nás doma vlastně dělalo, pamatuji si, v ložnici rodičů stávaly dva velké demižony s takovými těmi bubláčky, co tak legračně žbrblaly, myslím, že se jim říká kvasná rourka. Měli jsme totiž chatu se zahradou v Popůvkách u Brna. A když před mnoha a mnoha lety naši pozemek kupovali, byl to jen starý rybízový vinohrad. Kdysi v dávných dobách se tam skutečně víno pěstovalo, ale potom se objevila nějaká choroba a vinohrady se musely vykopat. Místo vína se v té oblasti začaly pěstovat rybízy.

Naši museli hodně keříků vykopat, aby postavili chajdu a založili zahradu. Půda tam byla ale mizerná, jižní svah, rozpálené písčiny. Ať matka hnojila, jak hnojila, pěstovala kvěťáky, kapusty a veškerou možnou zeleninu, která připomínala spíše zeleninové bonsaje. Zato rybízu se dařilo báječně. Všude kolem byly velké rybízové plantáže, a když byl čas sběru, objevili se pod keříky staré babičky a dědečkové s malými židličkami a seděli, dokud byla na keříku jediná kulička. Sběrny tenkrát rybíz vykupovaly, mám pocit, asi za 4 Kč za kilogram.

I my jsme měli hodně rybízu, a když už byla marmeláda všude, kam se člověk podíval, napadlo rodiče udělat rybízové víno. Koupily demižony, korkové zátky s bubláčky, vinné kvasinky, živnou sůl a cukr. Spoustu kbelíků rybízu otec v potu tváře vylisoval na starém klasickém Tutti - Frutti mlýnku. Mimochodem strašná práce. Pamatuji si, že se demižon musel do 1/3 naplnit čistou rybízovou šťávou a zbytek převařenou sladkou vodou. Pak se přidaly kvasinky a živná sůl a už se bublalo, na vánoce, po několikerém stahování a čištění bylo rybízové víno.

Příští rok si koupím zátku s bubláčkem, alespoň mi to jeho žbrblání bude připomínat mé dětství a hezké chvíle s rodiči na chatě. Připomene mi tu ložnici s demižony ve starém cihlovém domě, ve kterém jsem prožila většinu svého života se svými nejbližšími, nejprve s rodiči, později s dětmi.

Teď mě napadlo, založit v rámci zpravodaje malou rubriku, o výrobě čehokoliv z domácích zdrojů. Mohlo by se jednat kupříkladu o zavařování, konzervování, nebo jakékoliv jiné zpracování surovin do podoby dobrůtek uchovaných například pro vánoční, nebo silvestrovský stůl. Vytáhneme tedy své recepty ze šuplíků a podělme se s ostatními o své umění vyrobit skvělé čalamády, marmelády, naložené houby, kvašené i zavařené okurky, zelí, ale i klobásky, tlačanky, paštiky, prostě o vše, co do pravé moravské kuchyně patří. Sama jsem moc zvědavá, kolik receptů se nám do příštího vydání zpravodaje sejde. Doufám, že dost, abych nemusela pořád psát jen já, a že je stále o čem psát, ale tento prostor ve zpravodaji může příště patřit právě Vám. Tak toho využijte.

Je čas svařeného vína. Na zdraví nás všech a na zdraví i všech užovek.

Těším se na Vaše recepty, nebo i příběhy na podobná témata. Pište na:

popickyzpravodaj@seznam.cz

nebo na

noly@volny.cz

Je to neuvěřitelné, ale užovka se nám tu někde rozmnožila, nedávno mi vlezl jeden z jejích potomků škvírou pode dveřmi až do domu, viz foto.

/ Lída /

První letošní setkání na místní faře bylo na druhou květnovou neděli, kdy slavíme Den matek. Součástí přátelského posezení byla přednáška Terezy Urbánkové o cestě do Izraele. Bylo promítnuto velké množství fotografií z této cesty, které určitě přispěly k přiblížení pojmu „Svatá země“. Po asi hodinovém líčení tohoto biblického putování následovaly různé dotazy, které dokládaly zájem posluchačů.

Po loňské úpravě farní zahrady bylo třeba celou plochu často sekat, aby trávník patřičně zhoustnul. Toto si vzala za své parta mladých farníků. Díky jejich práci byla zahrada vždy připravena na různá setkávání - například grilování při ukončení školního roku nebo prázdninové posezení. Určitým nedostatkem je stav toalety na faře, která je sice funkční, ale současné požadavky na hygienu jsou jistě jiné než před 30-ti lety. Na její rekonstrukci bude třeba pracovat v příštím roce.

Organizování různých akcí vyžaduje zapojení nejen těch, co vše zajišťují, ale i trochu štěstí. Viz příspěvek o farní drakádě. Obdobně bez větru skončilo i několik dalších pokusů o pouštění draků v následujících týdnech.

Letos 20. září v podvečer přišli do naší obce poutníci, kteří se vydali z Brna do rakouského Drassenhofenu po nově značené Svatojakubské cestě, na které vedle dalších 11 obcí jsou i Popice. Druhý den byli přijati na Obecním úřadě místostarostkou Mgr. Blankou Šťastnou a poté si prohlédli náš kostel sv. Ondřeje. S jeho historií i současnými problémy farnosti je seznámila kronikářka Anna Frýdková. Poutníků bylo dvacet, byli různého věku a trasu cca 70 km zdolala vedle 1,5 roční holčičky i fenka Žofka.

Již po několik let se setkáváme na faře k oslavě patrona naší obce sv. Ondřeje, který má svátek 30. listopadu. Letos jsme se sešli v neděli 1. prosince odpoledne na krátké adoraci v kostele, doprovázené ukázkami varhanní hudby v provedení Klárky Kotlánové. Následovala beseda v prostorách fary. Je třeba poděkovat organizátorům - přesněji mladým maminkám a ženám - za pěkné odpoledne.

/ Josef Urbánek /

Nesem Vám noviny z betlémské krajiny

S blížícími se Vánocemi naše rodina vzpomíná na návštěvu míst, kde mají tyto svátky svůj původ. Letos v únoru jsme moji rodiče a já podnikli cestu do Svaté země – Izraele.

Odlétali jsme ze zasněžené Prahy a za 3,5 hodiny nás vřele přivítal Tel Aviv – i v nočních hodinách bylo 20 °C. V Izraeli se naše skupina poutníků pohybovala v pronajatém autobuse. Pout' jsme zahájili mší a společnou snídaní v Samařské poušti mezi městy Jeruzalémem a Jerichem. Krajinu tvořily rozpukané skály, hluboká údolí a prašná půda. Zvláštností, která překvapila i místní obyvatele, byla záplava fialově kvetoucích rostlin všude na svazích kopců – poušť rozkvetla. V této oblasti jsme si prohlédli nejstarší poustevny – osamělé jeskyně v rozzhavené krajině.

Osvěžila nás procházka oázou Ein Gedi, která se proslavila jako místo, kde se ve vyhnanství skrýval starozákonní král David známý svým zápasem s Goliášem. Od oázy bylo na dohled Slané moře, kterému se u nás říká Mrtvé. Nachází se ve výšce -400 m pod hladinou moře. Je to jezero s několika přítoky, ale žádná řeka z něj už nevytéká. Protože je potřeba stále víc vody na závlahy, jezero postupem času vysychá. Koncentrace soli ve vodě je 34% a proto voda tělo velmi nadnáší. Plavání je obtížné, protože voda vytlačuje nohy i ruce nad hladinu. Na břehu jsme se stejně jako ostatní namazali léčivým sláným bahnem. Sůl ale začala po čase štípat, tak jsme rádi využili sprchy se sladkou vodou.

Pouští jsme se vydali až k řece Jordán. Vypadala jako několik metrů široká žlutě zakalená říčka obklopená rákosím. Ale na nábreží jsme si všimli tabule více než tři metry nad hladinou řeky, která upozorňovala na výšku vody o nedávných lednových povodních. Z protějšího břehu nás pozorovali pohraničníci z Jordánska, na našem břehu se zas procházeli izraelští vojáci se samopaly.

Cestou do Betléma i zpět jsme prošli celní prohlídkou. Město je obehnané několik metrů vysokou zdí a ploty s ostnatým drátem, protože v současné době to je palestinské území. Na „polích pastýřů“ s jeskyněmi, kde anděl zvěstoval lidem narození Pána Ježíše, jsme si s radostí zazpívali „Narodil se Kristus Pán“. Při ranní mši jsme se krátce dostali nejbliž k místu Narození – ke stříbrné hvězdě, která kryje průhled do jeskyně, kde porodila Panna Maria. Nad touto jeskyní je slepenec mnoha chrámů různých církví a řádů.

V Nazaretu, kde Ježíš vyrůstal, jsme obdivovali velkolepou novodobou stavbu mohutné katedrály nad místem, kde Panna Maria počala dítě. V blízkosti chrámu bylo množství vykopávek původního osídlení a kostel nad tesařskou dílnou svatého Josefa – Ježíšova pěstouna.

V blízkém okolí jsme navštívili vykopávky římské vesnice Zippori, Kánu Galilejskou známou prvním Ježíšovým zázrakem – proměněním vody ve víno na svatební hostině, a horu Tábor s překrásnou bazilikou Proměnění, kde se Ježíš poprvé apoštolům ukázal ve své nadzemské slávě.

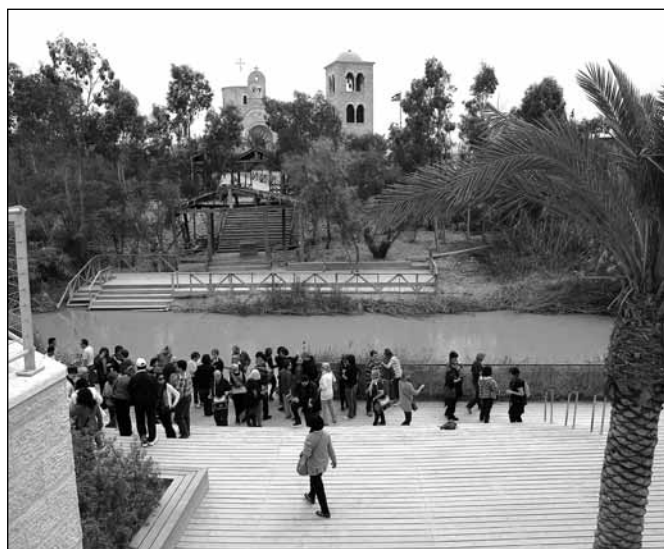
Z vyprahlé krajiny jsme se přesunuli do úrodné Galileje, kde se vlnila obilná pole, vinice, olivové háje, datlové palmy a banánové sady. Poblíž města Tiberia jsme se vykoupali ve studeném Genezaretském jezeře, na kterém rybařili první apoštolé a Ježíš zde chodil po vodě.

Korunou naší cesty bylo město Jeruzalém. Sešli jsme k němu pěšky přes Olivovou horu dolů do údolí Kedron, kde tekla potok Siloe. Přišli jsme do Getsemanské zahrady s pra-

starými olivovníky ze 16. století a s bohatě zdobeným chrámem Utrpení. Do Starého města jsme přišli přes mohutné hradby Lví bránou, kousek od které jsme se ubytovali v poutním domě Ecce Homo. Odtud jsme měli z ubytovny na střeše výhled na všechny pamětihodnosti města. Dům stál na Via Dolorosa – trase Křížové cesty, kterou jsme prošli všemi zastaveními až ke chrámu Božího hrobu nad horou Golgotou. Tato stavba je pro křesťany tak významná, že se různé církve tohoto náboženství nemůžou shodnout, kdo bude mít tu čest památku opravovat – a proto chrám chátrá. V Jeruzalémě je dalším významným místem Chrámová hora, o kterou usilují dvě náboženství – judaismus a islám. Z původního židovského Chrámu zbyla pouze jedna základová zeď, známá pod jménem Zeď nářků, u které se Židé modlí za obnovení Chrámu. Na jeho místě ale už k počtě proroka Mohameda stojí dvě mešity. Ta novější (Skalní dóm) je pestře zdobená smaltovanými kachlemi, vykládaná různobarevnými kameny a má zlatou střechu. Ta starší (Al-Aksá) je muslimy pokládána za třetí nejsvatější místo na Zemi – hned po Mekce a Medině.

V Izraeli byla všechna místa překvapivě blízko – je 4x menší než naše země, ale svým významem, historií a krásou vyniká nad jiné.

/ Tereza Urbánková /

Jordán

Farní drakiáda

Letošní, v pořadí už třetí, farní drakiádu na Mohyle jsme uspořádali v neděli 13. října. Od rána byl krásný slunečný den, vítaný po předchozích deštích. Netrpělivě jsme vyhlíželi každý závan větru, pohyb listů na stromech a věřili jsme, že draci nám dnes vzlétnou do oblak a děti budou mít radost z nových létajících přírůstků. Na Mohyle byl nádherný výhled plný pestřých barev, že jsme se nestačili kochat. Bylo příjemné teplo a my s dětmi jsme si užívali volnost pohybu v lehkém oblečení.

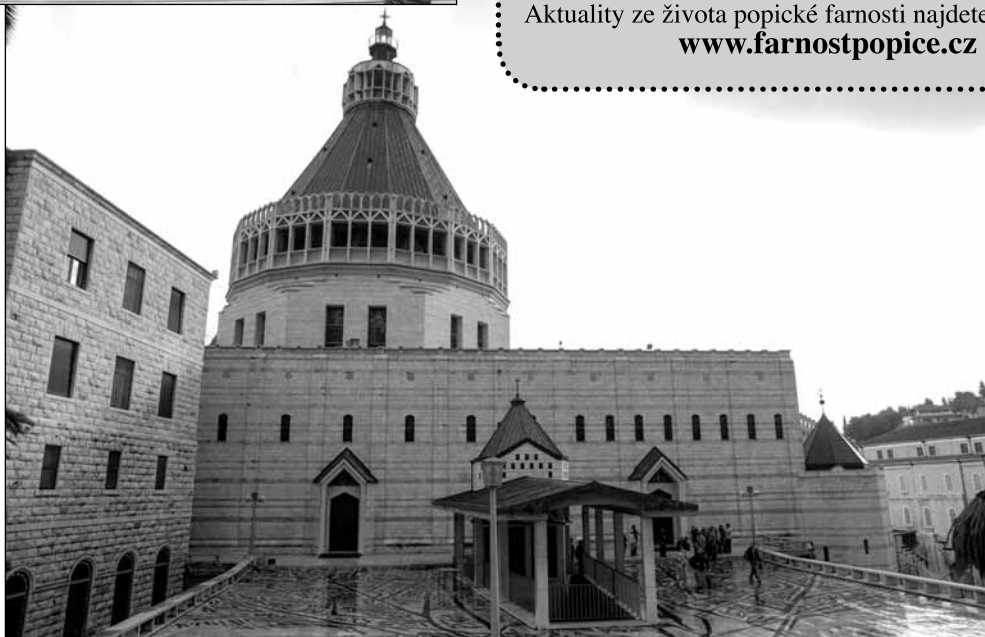
Jen ti naši draci moc pohybu neměli. Pro slabý vítr se nám je podařilo dostat do výšky jen jednou. To však netrvalo moc dlouho a všichni draci padli k zemi, za to jsme však objevili tak dlouhou žízalu, jakou jsme ještě nikdy v životě neviděli. Měřila asi půl metru.

I přes větrnou nepřízeň jsme měli alespoň radost ze společného setkání, spokojenosti dětí a krásného barevného odpoledne.

Webové stránky farnosti

Aktuality ze života popické farnosti najdete na stránkách
www.farnostpopice.cz

Nazaret

FOTBAL

Fotbalový oddíl Popice

DOSPĚLÍ

Podzimní soutěž lze rozdělit na tři fáze. Prvních 5 zápasů - žádná prohra a povětšinou i slušná hra mužstva ozdobená výhrou nad mužstvem Zaječí, které jinak suverénně vládlo soutěži. V druhé fázi zaznamenali naši hráči 2 výhry a 2 prohry, kdy zejména utkání se Strachotínem se našim hráčům vůbec nevyvedlo. Herní projev již zdaleka nebyl tak dobrý jako v prvních zápasech. Ve třetí fázi soutěži přišel na Popické fotbalisty velký útlum a mužstvo šlo od porážky k porážce. Ve čtyřech zápasech (10. – 13. kolo) získalo pouhé 2 body. V závěrečném utkání překvapilo mnoho fanoušků, neboť po 4 letech dokázalo zvítězit v soutěžním utkání nad mužstvem z Pouzdřan. Celkový dojem je rozpačitý, nicméně asi odpovídá kvalitě a možnostem mužstva.

Citelnou ztrátou byl odchod Radka Fialy, který po 6 zápasech opustil mužstvo kvůli studijním povinnostem v zahraničí. Od jeho odchodu obranná činnost mužstva vykazovala značnou nevyrovnanost a v některých zápasech i poměrně velkou průchodnost. Dalším negativem bylo, že v mnoha utkáních mužstvo hrálo pouze v 11 lidech bez možnosti střídání. Po 14 odehraných kolech patří našim fotbalistům 8. místo se ziskem 18 bodů a pasívním skóre 19:25. Věříme, že jarní část soutěže zastihne naše fotbalisty v lepší formě, než tomu bylo na podzim.

Přehled zbylých podzimních výsledků:

Uherčice - Popice	2:2
Nosislav - Popice	6:0
Popice - Dolní Dunajovice	4:0
Boleradice - Popice	0:1
Popice - Strachotín	0:4
Klobouky - Popice	3:3
Popice - Velké Němčice	0:3
Pavlov - Popice	1:1
Popice - Velké Hostěrádky	0:1
Popice - Pouzdřany	2:1

Do podzimních zápasů zasáhli tito hráči:

Jindřich Duchoň, Jaroslav Konečný, Ivo Škarpa, Miroslav Singer, Jan Straka, Milan Straka, Radek Fiala, Jakub Krajča, Radek Rožnovský, Jiří Buriánek, Jan Surka, Roman Sovka, Michal Škarpa, Petr Holásek, Michal Jochlík, Leoš Vintrlík, Daniel Topinka, Miroslav Škůrek a Tomáš Vachala pod vedením trenérské dvojice Jan Vintrlík a Štěpán Dulínek.

Střelci mužstva:

Leoš Vintrlík – 6 branek, Daniel Topinka – 5 branek, Miroslav Singer a Jiří Buriánek po 3 brankách, Tomáš Vachala a Radek Rožnovský po 1 vstřelené brance.

MLADŠÍ ŽÁCI

Nově jsme se přihlásili do kategorie mladších žáků. Trenéři chtěli, aby odcházející hráči ze starší přípravky byli stále v herním zatížení a tyto kluky doplnili hráči ze starší a mladší základny. Vybrali jsme si nováčkovskou daň se vším všudy. Jednak soupeři nastupovali s hráči až o 4 roky staršími, než jsme byli my a ve spoustě zápasů jsme dojeli na únavu našich hráčů, kteří před hodinou dokončili svůj zápas v základnách. Každá zkušenost, která nás nezabije, nás jistě posílí a věříme, že na jaře se nám některý zápas třeba podaří vyhrát. V konečné tabulce jsme obsadili 6. místo, když jsme nezískali ani bod při pasívním skóre 6:108.

Přehled podzimních zápasů:

Ivaň - Popice	23:0
Šitbořice - Popice	9:2
Popice - Pohořelice	0:7
Březí - Popice	12:0
Popice - Krumpř	1:12
Popice - Ivaň	0:11
Popice - Šitbořice	2:3
Pohořelice - Popice	3:0
Popice - Březí	1:8
Krumvř - Popice	20:0

Za mladší žáky nastoupili

k podzimním zápasům tito hráči:

Jakub Kalců, David Gabrhel, Michal Hlaváč, Nicolas Nečas, Lukáš Oulehla, Michal Halámek, Martin Filip, Lukáš Prchal, Jan Příbyl, Jiří Straka, František Rajchl, Filip Huňar, Josef Geier a Marek Huňar pod vedením trenérů Jiřího Ferbyho a Milana Straky.

Střelci:

David Gabrhel, Jiří Straka, Lukáš Prchal, Martin Filip, Michal Halámek, Marek Huňar všichni po 1 vstřelené brance.

ZÁKLADNY: STARŠÍ PŘÍPRAVKA

Naši kluci na podzim dosáhli průměrných výsledků. Po slibném startu se nám úplně ideálně nevydařil závěr podzimu a v konečné tabulce jsme obsadili 4. místo se ziskem 10 bodů při aktivním skóre 31:25. Možná jsme mohli dosáhnout více, ale ve 3 utkáních nám chyběl klíčový hráč Jirka Straka kvůli nemoci. I tak lze na mužstvu najít hodně pozitiv. Výborně zvládli přechod z mladší do starší základny Lukáš Oulehla a Jan Příbyl. Nejlepším střelcem se stal David Gabrhel, který vykázal z našich hráčů během roku asi největší progres.

Přehled podzimních zápasů:

Popice - Novosedly	2:4
Šitbořice - Popice	3:13
Popice - Březí	5:5
Nosislav - Popice	1:4
Popice - Mikulov	1:6
Popice - Ivaň	2:5
Pohořelice - Popice	1:4

Za starší přípravku nastoupili k podzimním zápasům tito hráči:

Jakub Kalců, David Gabrhel, Lukáš Oulehla, Michal Halánek, Martin Filip, Lukáš Prchal, Jan Příbyl, Jiří Straka, František Rajchl a Filip Šebesta pod vedením trenérů Jiřího Ferbyho a Milana Straky.

Střelci:

David Gabrhel – 9 branek, Jiří Straka – 8 branek, Jan Příbyl a Lukáš Prchal – 4 branky, Martin Filip, Lukáš Oulehla a Michal Halánek – 2 branky.

ZÁKLADNY: MLADŠÍ PŘÍPRAVKA

Naši nejmenší se chovali jako Jánošci. Bohatým brali a chudým rozdávali. Jako jediní dokázali porazit mužstvo Novosedel a i s ostatními předními týmy bodovali (remíza s Mikulovem a výhra s Ivaní). Bohužel rozdávali chudým (Nosislav, Březí, Šitbořice) a tak v konečné tabulce nakonec obsadili 4. místo se ziskem 11 bodů a aktivním skóre 21:19. Chut' do fotbalu našim nejmenším jistě nechybí, neboť k utkáním bylo nachystáno až 13 hráčů. Věříme, že v jarních zápasech zúročí svou tréninkovou píli a budeme ještě úspěšnější, než na podzim.

Přehled podzimních zápasů:

Popice - Novosedly	7:1
Šitbořice - Popice	8:2
Popice - Březí	2:2
Nosislav - Popice	3:1
Popice - Mikulov	1:1
Popice - Ivan	3:2
Pohořelice - Popice	2:5

Do podzimních bojů zasáhli tito hráči:

Ondřej Procházka, Josef Geier, Filip Huňar, Kamil Huňar, Filip Šebesta, Martin Čížek, Tomáš Svoboda, Pavel Ryšavý, Daniel Urbánek, Dominik Ferby, Adam Gloc, Tomáš Stehlík, Jiří Prchal, David Geier a Václav Rajchl pod vedením trenérů Kamila Huňara a Jaroslava Konečného.

Střelci:

Filip Huňar – 7 branek, Martin Čížek a Josef Geier – 4 branky, Tomáš Svoboda a Kamil Huňar – 2 branky, Pavel Ryšavý a Filip Šebesta – 1 branka.

Na závěr podzimní sezóny absolvovali naši kluci těžký zápas proti trenérům a svým tatínkům, v kterém obstáli se ctí.

Popičtí plavci

Z původně široké základny popických plavců zůstávají nyní u závodního plavání již pouze sourozenci Radka a Michal Podešťovi.

Plavecký rok má 2 vrcholy - Letní mistrovství ČR a Zimní mistrovství ČR, ke kterým směřuje vždy sportovní příprava v průběhu celého roku. Na mistrovství ČR se kvalifikuje v každé disciplíně pouze 24 dětí jednoho ročníku narození.

Na červnové mistrovství se oba probodovali výkony, které zaplavali na krajských přeborech žactva - Michal výrazně zlepšil své osobní rekordy a vybojoval dvě druhá místa (400m kral a 400m polohový závod) a dalších 7 umístění v první šestce. Radka si vyplavala nejlepšími výkony sezóny 1. a 2. místo na svých nejsilnějších tratích (100 m a 200 m prsa) a dalších 6 umístění v první pětce.

Vystoupení na červnovém Mistrovství ČR můžeme považovat na úspěšné - Michal se při všech svých startech umístil ve druhé desítce, Radka vybojovala 5. a 6. místo na prsařských tratích. Spolu s dalšími děvčaty pak vybojovala pro svůj nový oddíl - Fakultní klub Brno - 4. a 5. místo ve štafetách.

Po letní přestávce zahájili sourozenci Podešťovi v srpnu opět přípravy na novou sezónu - tentokrát již oba v barvách Fakultního klubu.

Také zimní přebor Jihomoravského kraje oběma vyšel dobře. Michal se poprvé vydal na trať závodu na 1500 m, kterou úspěšně zvládl za 20 a půl minuty a mohl se postavit na stupeň nejvyšší. Dále získal ještě 4 a Radka 2 medailová umístění. Svými kvalitními výkony i v dalších podzimních závodech si zajistili oba možnost startu na Zimním mistrovství ČR 12-ti a 14-ti letých plavců, které se uskuteční ve dnech 14. a 15. prosince v Prostějově a Kopřivnici.

A na závěr ještě malá vysvětlivka. V polohovém závodě plave závodník všechny čtyři styly, a to v pořadí motýlek, znak, prsa, kral.

Oběma přejeme rychlou vodu.

TJ Palava

Jak ten čas letí, ani jsme se nenadáli a je tu konec roku. V hodnocení sportovních i pracovních výsledků TJ Palava jeden z nejlépejších roků v 48leté historii jezdeckého sportu v Popicích.

Proto uvedu pár čísel ze sportovní sezony 2013. Celkem jsme se účastnili na 21 veřejných závodech v Česku a na Slovensku. Naši jezdci a koně absolvovali 115 startů, z nichž 52x stanuli na dekorovaném místě. Z koní nejvíce startů zaznamenala Senlly 37, z toho šestkrát zvítězila, dále to byl Schimi s 31 starty a čtyřmi vítězstvími, nejlépeší byl S-Classice s 30 starty a deseti prvními místy, nejméně startovala Sochi 17x s jednou výhrou. Čili, naši koně stanuli na prvním místě celkem 21x. Je nutno dodat, že to nebyly jen tak ledajaké závody, startovalo na nich mnohdy mnoho profesionálů, včetně jejich nejlepších koní - viz závody Olomouc, Litomyšl, Humpolec, Trenčín či Brno.

V některém z čísel Popického zpravodaje, jsem uvedl, že start na těchto závodech není levnou záležitostí (nejnižší start dvojice v soutěži činí 300Kč), proto nás reprezentovali jen ti nejlépe připravení jezdci, a to Pavel Koláček, Monika Švecová a Lucie Doneová.

Celou jezdeckou sezonu jsme zakončili v sobotu 26. října na jízdně, při Hubertovském skákání, kterého se účastnilo 36 koní a jezdců, aby se na závěr sezony pobavili a vše večer v klubovně TJ, až do brzkých ranních hodin, řádně rozebrali. Na závěr tohoto příspěvku chci všem, co nám jakýmkoliv způsobem pomáhají a fandí, za členy TJ poděkovat a popřát všem spoluobčanům krásné svátky a mnoho radosti v novém roce.

/ za TJ Palava Pavel Koláček /

41. Ročník

Ceny Pálavy

**JEZDECKÝ
ODDÍL**

Naši jezdci a koně předvedli na ceně Pálavy výborné výkony. Zejména Pavel Koláček proměnil nedělní závod v one man show. Ale od začátku.

V soutěži parkuru stupně ZL se nedařilo Monice Švecové se Sochi, která dvakrát chybovala, a to nestačilo na umístění v přední polovině startovního pole. Skvěle ji zastoupila Kristýna Kratochvílová z jezdeckého oddílu Dantte s koňem Grande Dame, která uvedenou soutěž vyhrála.

V druhé soutěži dne stupňované obtížnosti se žolíkem podala Kristýna opět výborný výkon a obsadila s koňem Canessa L druhé místo. S druhým koňem Grande Dame skončila těsně pod stupni vítězů. Její výkon stačil na čtvrté místo. Monika opět nezvládla svou přemotivovanost a se Schimim v parkuru zabloudila. A pak již přišel na řadu Pavel Koláček se svými koňmi. V soutěži stupně L (volba dráhy) zvítězil se Senlly. Druhé místo obsadil opět Pavel tentokrát s S-Classicem. Zbytek startovního pole nechal za sebou s velkým odstupem.

V hlavní soutěži dne parkuru stupně S Pavel opět dominoval. Vítězství tentokrát patřilo S-Classici, druhé místo obsadila Senlly. Do rozeskakování se dostalo pět koní. V rozeskakování již Pavel nenechal nikoho na pochybách a suverénně zvítězil. Svůj první životní parkur S absolvovala Monika se Sochi a Schimim. Sice s oběma koňmi nasbírala 12 trestných bodů, ale důležité bylo, že parkur dokončila a může si do své krátké závodnické kariéry zapsat první dokončený S parkur v životě.

Závěrem bychom chtěli poděkovat divákům, kterých se sešlo kolem tří stovek. Vytvořili nejen domácím jezdcům výborné prostředí a vrchovatou měrou se zasloužili o krásné zážitky, které nedělní odpoledne přineslo.

TJ Pálava děkuje všem sponzorům, kteří finančně přispěli na pořádání 41. ročníku:

Václavu Mikulicovi
Miroslavu Zabloudilovi
Davidu Jankovcovi
Josefu Krajčovi
Vinařství Židek
Hamé Babice
České spořitelně
a mnohým dalším, kteří pomáhali při organizaci
41. ročníku Ceny Pálavy.

Centrum vzdělávání všem

Kariérní poradenství bezplatně pomáhá občanům Jihomoravského kraje

Bezplatně se poradit o svém životě a profesním směřování - přesně takovou službu nabízí JMK svým občanům v brněnském Centru vzdělávání všem. Jak takové kariérní poradenství vypadá a k čemu je dobré, jsme se zeptali kariérní poradkyně Martiny Ježkové.

Co kariérní poradenství je a komu je určeno?

Kariérní poradenství je určeno všem. Nechápeme kariéru jenom ve smyslu „ten ale udělal kariéru“. Kariérou rozumíme profesní život a snahu každého z nás o dobré uplatnění, díky kterému něco vytváříme a vyděláváme peníze. Někdy je ale člověk spíše ve vleku událostí, necítíme se šťastní, práce nás nebaví nebo chceme změnu. V takovém je potřeba se zastavit a zmapovat si, co vlastně chceme v životě dělat. A s tím vám mohou pomoci naši školení konzultanti. Na rovinu - poradit si sám nebo mít k ruce odbornou pomoc je pořádný rozdíl...

Proč bych ho měl potřebovat zrovna já?

Radit se k nám chodí lidé různých oborů – od maminek po mateřské dovolené, přes řemeslníky až po úředníky. Pocit, že se chci pracovně někam posunout může mít zkrátka každý. Lidé k nám chodí konzultovat nejrozličnější pracovní otázky - když nemohou dlouho najít práci, když neví, zda práci změnit nebo raději zůstat. Stává se, že potřebují jenom poradit, jak být lepší u pohovorů, nebo zvednout sebevědomí.

Jak kariérní poradenství probíhá?

Stačí nás jednoduše kontaktovat a domluvit si termín. Na první schůzce vlastně zmapujeme, čeho chcete dosáhnout, jaká je vaše představa o profesním životě. Pak si stanovujeme jednotlivé kroky, které se klient snaží s naší pomocí uskutečňovat - ať už během jednoho setkání nebo dlouhodobého poradenství.

Dokážete lidem pomoci i s praktickou stránkou věci? Třeba hledáním zaměstnání?

Databázi volných pracovních míst u nás v Centru vzdělávání všem nenajdete, nesuplujeme práci Úřadu práce, i když s jednotlivými úřady spolupracujeme. S každým člověkem si ale v klidu sedneme a pátráme, jaká oblast kariéry ho oslovuje a co je potřeba udělat, aby se mohl profesně posunout. Můžeme samozřejmě pomoci se sepsáním životopisu, motivačním dopisem nebo s praktickou přípravou na pohovor.

Martina Ježková

Co byste vzkázala lidem, kteří váhají, zda k vám do CVV přijít?

Není na co čekat! Za zkoušku nic nedáte, naše služby jsou zcela zdarma. Můžete u nás získat jiný pohled na věc, mnoho podnětných myšlenek. Podpoříme vás v hledání nových věcí v životě a pomůžeme tu změnu v praxi rozvinout. Zkrátka - nejenom o ní mluvit, ale také ji uskutečnit.

Služby Centra vzdělávání všem (zdarma)

- Kariérní poradenství
- Informace o celoživotním vzdělávání v JMK
- Zprostředkování zahraničních stáží pro absolventy SOU

Centrum vzdělávání všem:

Pražská 38b, Brno-Bosonohy

www.vzdelavanivsem.cz

Telefon: 547 215 588

Email: info@vzdelavanivsem.cz

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

6. ročník Tour de sklep

se odehraje **dne 15. února 2014,**
tedy jako vždy v první sobotu po sv. Valentýnu.

Jde současně o první sobotu jarních prázdnin, doporučujeme proto dát svým známým vědět včas!

Po zkušenostech z loňského roku a po častých dotazech návštěvníků bude organizace upravena následovně:

Sklepy budou otevřeny od 12.00 do 19.00.

A protože nejsme naše vláda, vyjdeme návštěvníkům vstříc i v ceně vstupného:

6. ročník bude opět za **350 Kč** stejně jako velmi úspěšný 4. ročník.

Kupón na víno bude pouze jeden – i když téměř všechny kupóny byly vždy uplatněny, tak přece jenom část návštěvníků požadovala jejich omezení.

Pro vinaře pak připomínáme, že **poslední termín pro nahlášení účasti je 20. prosince manželům Sedláčkovým**, kdy bude počet sklepů vyvěšen na internetových stránkách akce a zadán i do propagačních materiálů.

Uvítáme každého, kdo má dobrou vína a nebojí se je nabídnout ostatním. Novým účastníkům s přípravou na akci rádi pomůžeme a určitě přispějí radou i starší účastníci, z nichž někteří nevynechali ani jeden ročník.

Zájem o akci projeví i studenti vinařské školy z Francie, doufáme tedy, že se jim podaří uvolnit se z výuky a přijedou se podívat, jak dobrá vína umíme v naší obci udělat!

Co je GEOPORTÁL?

Geoportál je, zjednodušeně řečeno, **internetová stránka s mapami obce**. Zaměřuje se na její potřeby a zajímavosti.

V tuto chvíli obsahuje orientační zobrazení inženýrských sítí, historické mapy, čísla popisná budov, územní plán a mnohé další mapové vrstvy. Za zmínku také jistě stojí netradiční náhledy na pasport komunikací, nebo hřbitova.

Mapu Geoportálu najdete na webových stránkách obce Popice:

www.obecpopice.cz (eu)
nebo na
www.geosense.cz/geoportal/popice/

Systém obci dodala společnost Geodetická kancelář KRAUS, spol. s r.o., která k němu přidala i tento stručný návod:

- *Mapové vrstvy (v pravé části aplikace) se zapínají zaškrtnutím bílého čtverečku vedle názvu vrstvy.*
- *Kliknutím na symbol oka (vpravo od názvu vrstvy), aktivujeme volbu průhlednosti, čímž můžeme měnit viditelnost dané mapové vrstvy.*
- *Pohyb v mapě je obdobný jako u běžných mapových portálů: rolováním kolečka myši vpřed se v mapě přiblížíme, a to tím směrem, kde se právě nachází kurzor myši.*
- *Pod tlačítkem tiskárny (v horní liště uprostřed)) je skryta funkce „Pokročilý tiskový modul“, který při tisku umožňuje např. zvolit měřítko.*
- *Podrobnější nápověda se skrývá přímo v aplikaci pod ikonou otazníku (vlevo nahoře).*
- *Jako geodetická firma vám chceme nabídnout nejen kvalitní geodetické služby, ale také popřát příjemně strávený čas u mapového portálu.*

Úpravy internetových stránek obce

V současné době dochází k úpravám a k postupnému doplňování informací na internetových stránkách obce www.obecpopice.cz (eu)

Obec Popice proto žádá všechny organizace a spolky, které mají zájem o propagaci a chtějí být součástí našich webových stránek, aby zaslaly základní informace o své činnosti k uveřejnění.

Dále obec Popice žádá firmy a živnostníky o poskytnutí informací a kontaktů (loga, fotky) pro účely propagace popických služeb, firem a živnostníků na obecním webu

Kontakt na administrátorku webu:

Lída Novotná, tel: 737 588 341
noly@volny.cz
nebo
starosta@obecpopice.eu

Plán kulturních akcí obce Popice pro rok 2014

LEDEN

- 18.1.2014 MYSLIVECKÝ PLES
(Myslivecké sdružení Popice)
26.1.2014 DĚTSKÝ MAŠKARNÍ KARNEVAL
(ZŠ a MŠ Popice)

ÚNOR

- 1.2.2014 OBECNÍ PLES (Obec Popice)
8.2.2014 MASOPUST (Popické ženy)
15.2.2014 TOUR DE SKLEP

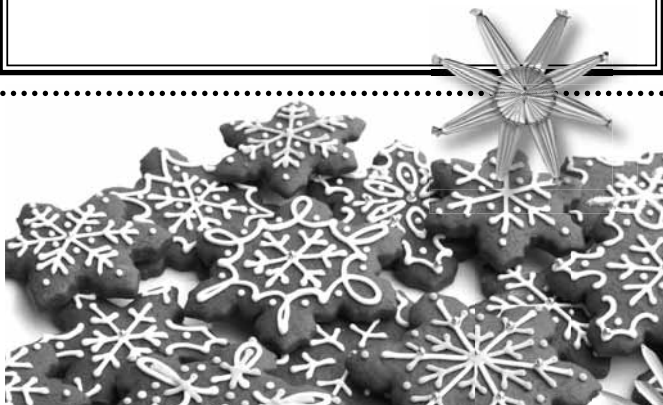
BŘEZEN

VEŘEJNÝ TRÉNINK (TJ Pálava)

Fotky a videa z již uskutečněných akcí naleznete
na obecních webových stránkách,

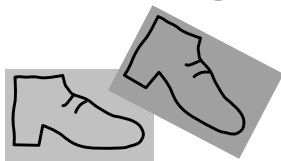
v rubrice Fotogalerie akcí 2013:

www.obecpopice.cz/zivot/fotogalerie/akce2013

INZERTNÍ DATABÁZE

PO-KROK

www.po-krok.iplace.cz

po-krok@email.cz

tel. 737 588 341

REDAKCE ČTENÁŘŮM

Redakce děkuje všem, kdo svými příspěvky a fotkami obohatili náš zpravodaj. I nadále můžete přispívat svými obrázky, poznámkami, přáními, náměty a nápady. Stačí sdělit ústně nebo písemně kterémukoliv ze členů redakce (jsou uvedeni v tiráži časopisu) nebo některému ze zastupitelů obce.

Komunikovat lze i elektronicky.

Email:

popickyzpravodaj@seznam.cz
nebo noly@volny.cz

V časopise je možné také zveřejňovat inzeráty
a reklamy firem

Ceník inzerce:

celá strana (A4)	1600,- Kč
půl strany (A5)	800,- Kč
čtvrt strany (A6)	400,- Kč
osmina strany (A7)	240,- Kč

řádková inzerce typu prodám - koupím
zdarma

blahopřání s fotografií **40,- Kč**

firemní logo na titulní straně + 1 článek
ročně **2000,-Kč**

Uzávěrka dalšího čísla bude v průběhu
března 2014, přesný termín bude včas
zveřejněn na Infokanálu.

ZPRÁVA SBORU PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Společenská rubrika říjen-prosinec 2013

60 let

Blaha Jan
Mandelík Karel
Straka Josef
Štůsková Božena

80 let

Zelinka Ladislav

82 let

Čechová Božena

65 let

Lejsková Jana
Hradil Vladimír
Dulínková Marie
Fasorová Marie
Hyclová Věra
Mahovská Stanislava
Eliášová Božena

83 let

Urbánková Ludmila

85 let

Straková Ludmila

87 let

Jílková Marie

70 let

Dostál Josef

71 let

Damborský František
Cupáková Marcela
Lejska Ondřej
Bradávková Jana
Kudlička Josef

72 let

Otáhal Josef

73 let

Franzbergerová Božena

74 let

Janošíková Ludmila

75 let

Konečná Libuše

77 let

Formanová Julie
Straková Marie

78 let

Havlíková Anna

Blahopřejeme!

Sbor pro občanské záležitosti, Základní a mateřská škola
předává blahopřání a malý dáreček k vánočním
svátkům seniorům nad 80 let.

V měsíci září se narodil:

Q Jiří Zabloudil
Q Zdeněk Martinek

V měsíci listopadu se narodila:

Q Kateřina Holáková

Rodičům Zabloudilovým bylo předáno blahopřání
a nabídnut obřad „Vítání občánků“

Slavnostní vítání občánků:

v obřadní síni OÚ Popice v listopadu 2013

Q Petr Blaha
Q Pavel Urbánek

Úmrtí:

29. 8. 2013 zemřela paní Vörosová Božena ve věku 80 let
1.11.2013 zemřel pan Pláteník Václav ve věku 78 let/

/Sekaninová, prosinec 2013 /

Co s nimi, když doslouží?

SBĚR A RECYKLACE VYSLOUŽILÝCH ELEKTROZAŘÍZENÍ

Elektrospotřebiče jsou nezbytnými pomocníky u vás doma. Dokud slouží, je vše v pořádku, ale co s pračkou, která nepere, lednicí, která nechladí, mixérem, který nedrtí, či vrtáčkou, která nevrtá?

Z obchodu se zpět dostanou do vašich domácností, kde nahradí ty, které již dosloužily a přestěhovaly se do sběrných dvorů.

Nové domácí elektrospotřebiče, na jejichž výrobu byly využity suroviny ze spotřebičů vysloužilých, se blýsknou v novém designu v prodejnách elektro.

Získané suroviny (kovy, plasty aj.) jsou materiálem k výrobě nových elektrospotřebičů. A tak z recyklační linky putují do výrobních závodů.

Ze sběrného místa putují vysloužilé elektrospotřebiče do recyklačního závodu. Po odborném odstranění nebezpečných látek jsou připraveny k další recyklaci.

Moderní stroje dokážou z vysloužilých elektrospotřebičů oddělit kovy, plasty a další komponenty, které jsou po zpracování připraveny dalšímu využití.

Nevyhazujte je do popelnice či na černé skládky! Patří buď do sběrného dvora, nebo je můžete odevzdat u vašeho prodejce – a to bezplatně!

Velké spotřebiče
pračky, myčky, sušičky, el. sporáky...

Chlazení
chladničky, mrazničky, přenosné chladničky, vinotéky, výčepní zařízení s chladicím médiem...

Střední spotřebiče
mikrovlnné trouby, vysavače, digestoře, parní čistíče, peční zařízení do 10 kg...

Malé spotřebiče
žehličky, fritovací hrnce, kávovary, fěny, holicí stroje, kuchyňské roboty, rychlovarné konvice...

Nářadí, hobby, dílna, zahrada
pily, vrtáčky, brusky, řezačky, aku šroubováky, el. sekačky, el. nůžky na živý plot, křovinořezy...

**CHRAŇME SPOLEČNĚ
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ!**

Aby to vše dokonale fungovalo, je třeba, aby tento koloběh elektrospotřebičů někdo řídil. Proto je tu kolektivní systém ELEKTROWIN.

Vánoce s Moravianetem

INTERNET

- Snižujeme ceny internetu!
- Akce pro nové i stávající zákazníky!

TELEFON

- Zlevňujeme volání do mobilních sítí!
- Zřizovací poplatek nově pouze 399 Kč!

TELEVIZE

- Eurosport 1, 2 a rodina kanálů Discovery celý prosinec pro všechny zákazníky ZDARMA!
- Soutěžte on-line s Universal Channel na www.moravianet.cz!
- HBO na 2 měsíce zdarma při objednávce na 6 měsíců!

Více informací najdete:

- na www.moravianet.cz
- v letáku ve Vaší schránce
- nebo kontaktujte naše Zákaznické centrum tel.: 533 383 335 zakaznicke.centrum@moravianet.cz

**ZPÍVÁNÍ POD
VÁNOČNÍM
STROMEM**
20. prosince 2013 v 18.00
**Před kostelem vystoupí
děti ze základní školy
Mužáci a ženský chrámový pěvecký sbor**

**POZVÁNKA NA
TRADIČNÍ POSEZENÍ
U CIMBÁLU**

*Které se koná v neděli 29. prosince
od 16:00 hodin v kulturním domě.*

*K poslechu hraje
cimbálová muzika Aleše Smutného
se zpěvákem Karlem Hegnerem.*

